

Startnotitie Milieueffectrapportage

Varkenshouderij

Locatie:

St Sebastiaanskapel 9a
6003 NS Weert

Initiatiefnemer

Varlebo B.V.
St. Sebastiaanskapel 9a
6003 NS Weert

Projectleider: Ing. D. van Uijen
Projectnummer: 2546
Datum: 30 januari 2008
Wijzigingsdatum:
Status: Concept Definitief Vervallen

Hendrix UTD B.V. Dennis van Uijen
Postbus 1 tel 06-53817419
5830 MA Boxmeer e-mail: Dennis.van.Uijen@Nutreco.com

Inhoud

INHOUD	3
PROJECTGEGEVENS	4
1 INLEIDING	5
2 HET VOORNEMEN	6
2.1 PROBLEMATIEK EN ONTWIKKELINGEN IN DE INTENSIEVE VEEHOUDERIJ.....	6
2.2 DE VOORGENOMEN ACTIVITEIT	6
2.3 DOELSTELLING VAN DE VOORGENOMEN ACTIVITEIT	7
2.4 DOEL VAN DE MILIEUEFFECTRAPPORTAGE.....	7
3 PROCEDURES	9
3.1 BESLUIT MILIEUEFFECTRAPPORTAGE	9
3.2 VERGUNNINGEN.....	10
3.3 PLANNING	12
4 BELEID EN REGELGEVING	13
4.1 INTERNATIONAAL BELEID	13
4.2 NATIONAAL BELEID.....	15
4.3 PROVINCIAAL BELEID.....	23
4.4 GEMEENTELIJK BELEID.....	25
4.5 WATERSCHAP.....	25
5 HUIDIGE SITUATIE EN AUTONOME GROEI	26
5.1 ALGEMEEN	26
5.2 AUTONOME ONTWIKKELING	26
5.3 MILIEU EN LANDSCHAP	27
6 DE GEVOLGEN VOOR HET MILIEU EN HET LANDSCHAP	35
6.1 INLEIDING	35
6.2 ALTERNATIEVEN	36
6.3 VERWACHTE EFFECTEN.....	36
6.4 LEEMTEN IN KENNIS	39
6.5 EVALUATIE	39
BIJLAGE 1: KADASTRALE SITUATIESCHETS	40
BIJLAGE 2: PROCEDURESHEMA M.E.R.	41
BIJLAGE 3: BEDRIJFSONTWIKKELINGSPLAN	42
BIJLAGE 4: AMMONIAKDEPOSITIE WEERTERBOS REFERENTIE	43

PROJECTGEGEVENS

Initiatiefnemer:

Varlebo B.V.
de heer G. Lemmers (directeur)
St. Sebastiaanskapel 9a
6003 NS Weert

Locatie:

St. Sebastiaanskapel 9a
6003 NS Weert

Bevoegd gezag:

Gemeente weert
Beekstraat 54
Postbus 950, 6000 AZ Weert

Voorgenomen activiteit:

Ten opzichte van de bestaande en rechtsgeldige vergunningssituatie heeft de voorgenomen activiteit de volgende uitbreiding in dieren tot gevolg van 1558 zeugen. Voorts worden de huisvestingsystemen van de vergunde 783 zeugen gewijzigd. De drempelwaarde van het Besluit milieueffectrapportage, onderdeel C, categorie 14.1, zijnde een activiteit die betrekking heeft op het uitbreiden c.q. wijzigen van een inrichting met meer dan 900 zeugen, wordt hiermee overschreden. Dit betekent dat er een milieueffectrapport (MER) moet worden opgesteld. Met deze startnotitie wordt de m.e.r.-procedure geïnitieerd.

Te nemen besluiten:

Voor het voorgenomen initiatief is naast de milieuvergunning tevens een bouwvergunning en een wijziging van het bestemmingsplan noodzakelijk. Voor de milieu- en bouwvergunning is het College van Burgemeesters en Wethouders van de gemeente Weert het bevoegd gezag.

1 Inleiding

Met het uitbrengen van deze startnotitie wordt de voorgenomen uitbreiding bekendgemaakt van een varkenshouderij op het perceel, kadastraal bekend gemeente Weert, sectie W, nummers 142, 360 en 396 plaatselijk bekend St. Sebastiaanskapel 9a te Weert. Voor een overzicht van de gebouwen/objecten de plattegrondtekening en situatieschets wordt verwezen naar bijlage 1. De voorgenomen activiteit heeft tot doel het realiseren van een varkensbedrijf welke voldoet aan alle verplichtingen uit de Wet milieubeheer en de IPPC-richtlijn. Om voldoende bedrijfseconomisch perspectief voor de toekomst te behouden is schaalvergroting noodzakelijk. Uiteraard worden in het voorgenomen plan de eisen voor dierwelzijn in acht genomen.

Voor de onderhavige inrichting werd al eerder een milieuvergunning afgegeven. De voorgenomen activiteit betekent een uitbreiding c.q. wijziging van zeugen waarmee de drempelwaarde van het Besluit milieueffectrapportage, onderdeel C, categorie 14.1, zijnde een activiteit die betrekking heeft op het uitbreiden c.q. wijzigen van een inrichting met meer dan 900 zeugen, wordt overschreden. Dit betekent dat er een milieueffectrapportage (MER) moet worden opgesteld.

Met deze startnotitie wordt de procedure van de milieueffectrapportage (m.e.r.) geïnitieerd. In deze startnotitie zal onder meer worden ingegaan op de achtergrond van de uitbreidingsplannen, de plaats, aard en omvang van de uitbreiding, de wettelijke kaders en de te verwachte milieueffecten en alternatieven. Deze startnotitie is de voorloper van het milieueffectrapport (MER) en geeft de kaders en alternatieven aan die in het MER nader worden uitgewerkt. Door het opstellen van het MER wordt een beeld gegeven van de milieugevolgen. Deze milieugevolgen krijgen hierdoor een volwaardige plaats bij de besluitvorming. Op het moment dat de benodigde vergunningen zijn verleend zal worden gestart met de bouw van de nieuwe stallen en zullen de bestaande stallen aangesloten worden op chemische luchtwassers. Initiatiefnemer in deze m.e.r.-procedure is Varlebo B.V., St. Sebastiaanskapel 9a, 6003 NS Weert.

Na dit inleidende hoofdstuk wordt in hoofdstuk 2 de voorgenomen activiteit beschreven. Hoofdstuk 3 geeft een toelichting op de genomen en te nemen besluiten en de m.e.r.-procedure. In hoofdstuk 4 wordt het relevant beleidskader geschetst. Een beschrijving van het plangebied en de referentiesituatie is in hoofdstuk 5 opgenomen. Hoofdstuk 6 geeft ten slotte een overzicht van de alternatieven en de effecten die in het Milieueffectrapport (MER) worden onderzocht.

2 Het voornemen

2.1 Problematiek en ontwikkelingen in de intensieve veehouderij

In de ontwikkeling rondom de intensieve veehouderij is de laatste jaren veel veranderd. In binnen- en buitenland heeft schaalvergroting zijn intrede gedaan. De reconstructie van het landelijk gebied en de integrale zonering in de aangewezen reconstructiegebieden heeft een grote invloed op de ontwikkelingsmogelijkheid van de intensieve veehouderij. Voor het welzijn van de varkens zijn strenge regels opgesteld. Daarnaast gelden er vele regels in het belang van het beschermen van het milieu. Zo gelden op milieugebied onder andere de Wet milieubeheer en de Wet ammoniak en veehouderij (Wav) met de bijbehorende Regeling ammoniak en veehouderij (Rav). Per 1 januari 2007 is de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) in werking getreden met de daarbij horende Regeling geurhinder en veehouderij (Rgv). Verder moet het initiatief getoetst worden aan de Wet luchtkwaliteit, de Natuurbeschermingswet (inclusief de Vogel- en Habitatrichtlijn) en de IPPC-richtlijn.

2.2 De voorgenomen activiteit

Voor de onderhavige inrichting is op 28 juni 2000 een revisievergunning verleend als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet milieubeheer. Door het ontbreken van de benodigde bouwvergunningen is deze vergunning niet in werking getreden, waardoor rechten ontleend kunnen worden aan de onderliggende milieuvergunning van 7 januari 1998. De laatstgenoemde vergunning betreft een revisievergunning die in werking is getreden voor het houden van 749 dragende zeugen, 226 kraamzeugen en 2 dekberen aangesloten op een biologische wasser. De vergunning van 7 januari 1998 is echter maar gerealiseerd voor een gedeelte van de dierenverblijven. Het biologisch luchtwassysteem is eveneens niet gerealiseerd. De vergunningssituatie is daarmee rechtsgeldig voor het houden van 607 dragende zeugen, 176 kraamzeugen en 2 dekberen traditioneel gehuisvest.

Het voorgenomen initiatief omvat de volgende veranderingen:

- de bestaande stal 1 wordt aangesloten op een chemische luchtwasser;
- de bestaande stal 2 wordt aangesloten op een chemische luchtwasser;
- de bestaande stal 3 wordt aangesloten op een chemische luchtwasser;
- stal 4 wordt nieuw gerealiseerd voor de huisvesting van kraamzeugen;
- stal 5 wordt nieuw gerealiseerd voor de huisvesting van dragende zeugen;
- stal 6 wordt nieuw gerealiseerd voor de huisvesting van kraamzeugen;
- stal 7 wordt nieuw gerealiseerd voor de huisvesting van kraamzeugen;
- stal 8 wordt nieuw gerealiseerd voor de huisvesting van dragende-, opfokzeugen en beren;
- stal 9 wordt nieuw gerealiseerd voor de huisvesting van gespeende biggen.

Ten opzichte van de bestaande en rechtsgeldige situatie heeft de voorgenomen activiteit de volgende uitbreiding tot gevolg:

- 622 dragende zeugen;
- 336 kraamzeugen;
- 600 opfokzeugen;
- 6160 speenbiggen;
- 6 dekberen.

Het voorgenomen initiatief betekent een uitbreiding van 1558 zeugen. Voorts worden de huisvestingsystemen van de vergunde 783 zeugen gewijzigd. De drempelwaarde van het Besluit milieueffectrapportage, onderdeel C, categorie 14.1, zijnde een activiteit die betrekking heeft op het uitbreiden c.q. wijzigen van een inrichting met meer dan 900 zeugen, wordt hiermee overschreden. Dit betekent dat er een milieueffectrapportage (MER) moet worden opgesteld.

2.3 Doelstelling van de voorgenomen activiteit

Het doel van voorgenomen initiatief is een vermeerderingsbedrijf (ten behoeve van het fokken van biggen voor de vleesproductie) te exploiteren dat nu en in de toekomst kansen heeft om te blijven voortbestaan. Om voldoende bedrijfseconomisch perspectief voor de toekomst te behouden is schaalvergroting noodzakelijk. Doordat het huidige veehouderijbedrijf op dit moment te klein is van omvang, is het nu en zeker in de toekomst moeilijk om te kunnen blijven concurreren met veehouderijen in binnen- en buitenland. Tussen de kostprijs van een afgeleverde big en de grootte van een bedrijf bestaat een direct verband, hoe groter het bedrijf hoe goedkoper een big kan worden gefokt. Aangezien in binnen- en buitenland de schaalvergroting zijn intrede neemt is het noodzakelijk dat de grootte van het betreffende bedrijf gelijke tred houdt met de ontwikkeling in binnen en buitenland. Gebeurt dit niet dan heeft het bedrijf in de toekomst geen bestaansrecht meer. Uitvoering van het voorgenomen initiatief resulteert in de gewenste schaalvergroting.

Met het voorgenomen initiatief wordt voorts een varkenshouderij gerealiseerd welke voldoet aan alle verplichtingen uit de Wet milieubeheer en de IPPC-richtlijn. Uiteraard worden in het voorgenomen plan de eisen voor dierwelzijn in acht genomen.

2.4 Doel van de milieueffectrapportage

De Milieueffectrapportage (m.e.r.) is een procedure waarbij nagegaan wordt wat de gevolgen zijn voor het milieu van bepaalde activiteiten alvorens die activiteiten worden ondernomen. De initiatiefnemer is verantwoordelijk voor de startnotitie en het milieueffectrapport en stuurt daarmee de besluitvorming van het bevoegd gezag over zijn voorgenomen activiteit aan.

Het is de bedoeling om op die manier verontreiniging en aantasting van het milieu zo veel mogelijk te voorkomen. De activiteiten met mogelijk belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu krijgen op deze wijze een volwaardige plaats binnen de besluitvorming. Het milieueffectrapport (MER) is het product van m.e.r. (de procedure). Het wordt gekoppeld aan het besluit op de aanvraag om een milieuvergunning welke de aanleiding is voor de onderhavige m.e.r.-procedure. Het MER is een document waarin zo objectief mogelijk is beschreven welke milieueffecten zijn te verwachten wanneer het voorgenomen initiatief wordt ondernomen.

In het MER moet ook worden aangegeven welke mogelijke alternatieven er zijn (afweging naar het meest milieuvriendelijke alternatief) en wat daarvan de milieueffecten zijn. Op deze wijze zijn de eventuele milieugevolgen vroegtijdig te signaleren en op hun waarde te schatten. De economische belangen van de nieuwbouw worden niet betrokken in de afweging naar het meest milieuvriendelijke alternatief. Dit heeft namelijk geen invloed op de milieugevolgen. De aandacht zal vooral uitgaan naar het zo milieuvriendelijk mogelijk bouwen van de nieuwe stallen en welke alternatieven hier voor aanwezig zijn.

Het MER dient vooral duidelijkheid te geven over de volgende vragen:

- Hoe is de toestand van het milieu en de leefbaarheid in de huidige vorm rondom het bedrijf? Dit is de huidige situatie, dus zonder de gerealiseerde nieuwbouw, inclusief de autonome ontwikkelingen.
- Welke gevolgen heeft de nieuwe situatie voor het milieu en de leefomgeving rondom het nieuwe varkensbedrijf?
- Wat zijn er voor mogelijkheden om negatieve milieugevolgen van de nieuwbouw te voorkomen of te minimaliseren?

De voorliggende startnotitie is de eerste stap in de m.e.r.-procedure. De startnotitie biedt aan het bevoegd gezag, de bevolking, de Commissie voor de milieueffectrapportage en de wettelijke adviseurs op hoofdlijnen informatie over de voorgenomen activiteiten. De lezer krijgt informatie over aanleiding en doel van het initiatief, de m.e.r.-procedure en de onderwerpen die in het MER onderzocht zullen worden. Met behulp van de startnotitie zullen richtlijnen worden opgesteld voor de inhoud van het milieueffectrapport (MER). De onderhavige startnotitie is ook bedoeld om belanghebbenden gelegenheid te bieden opmerkingen te maken over de gewenste inhoud van het MER. Daarbij gaat het om de volgende vragen:

- is voldoende duidelijk wat de inhoud is van het voornemen?
- bent u van mening dat alle relevante te onderzoeken milieuaspecten beschreven staan in de startnotitie?

Deze startnotitie ligt na de kennisgeving bij de gemeente Weert ter visie voor een periode van 6 weken. De reacties kunnen schriftelijk verzonden worden naar de gemeente Weert.

3 Procedures

3.1 Besluit milieueffectrapportage

Voor de onderhavige inrichting werd al eerder een milieuvergunning afgegeven. De voorgenomen activiteit betekent een uitbreiding c.q. wijziging van zeugen waarmee de drempelwaarde van het Besluit milieueffectrapportage, onderdeel C, categorie 14.1, zijnde een activiteit die betrekking heeft op het uitbreiden c.q. wijzigen van een inrichting met meer dan 900 zeugen, wordt overschreden. Dit betekent dat er een milieueffectrapportage (MER) moet worden opgesteld.

Ten behoeve van de voorgenomen activiteit dient, ter voorbereiding van het MER, op grond van artikel 7.12, lid 1 van de Wet milieubeheer een startnotitie te worden ingediend bij het bevoegd gezag. De startnotitie moet voldoen aan het gestelde in de Regeling startnotitie milieueffectrapportage (Regeling d.d. 4 november 1993, nr. DGM/EIM/MBB/09993003 (Stcrt.229)). Voor de volledige procedure rondom de milieueffectrapportage wordt verwezen naar bijlage 2.

Pas nadat het MER door het bevoegd gezag als aanvaardbaar is beoordeeld, zullen de procedures aangaande de Wet Milieubeheer, en de Woningwet worden voortgezet. De coördinatie van de procedures in het kader van de Wet Milieubeheer ligt bij het college van Burgemeester en wethouders van de gemeente Weert, zijnde het bevoegd gezag.

3.2 Plan - milieueffectrapportage

Per 21 juni 2004 is de Europese richtlijn "betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (2001/42/EG)" van kracht geworden. Deze richtlijn, in Nederland aangeduid als richtlijn voor de Strategische Milieubeoordeling (SMB), bepaalt dat voor wettelijk of bestuursrechtelijk voorgeschreven plannen en programma's met mogelijke belangrijke gevolgen voor het milieu een strategische milieubeoordeling moet worden uitgevoerd. De Europese richtlijn is recent geïmplementeerd in nationale wetgeving (door publicatie in het Staatsblad op 5 juli en 16 augustus is de Europese richtlijn SMB (2001/42/EG). In de Nederlandse regelgeving is de naam SMB vervallen. In hoofdstuk 7 Wm wordt in het kader van de Europese richtlijn SMB alleen nog gesproken over een milieueffectrapport dat betrekking heeft op een plan (plan-MER).

Een plan dient niet alleen wettelijk of bestuursrechtelijk voorgeschreven te zijn, maar dient ook mogelijk aanzienlijke effecten op het milieu te veroorzaken. Het gaat bij het nieuwe besluit alleen om plannen en programma's van overheidsinstanties:

- Plannen en programma's die voorbereid worden met betrekking tot landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme en ruimtelijk ordening of grondgebruik en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor de in bijlage 1 en 2 bij Richtlijn 85/337/EEG (m.e.r.-richtlijn) genoemde activiteiten en besluiten. Met andere woorden: m.e.r.(beoordelings) plichtige activiteiten (C- en D-lijst van het Besluit m.e.r.);
- Plannen en programma's waarvoor een 'passende beoordeling' is vereist op grond van de richtlijn 92/43/EEG, de zogenaamde Habitatrictlijn.

Voor de wijziging van het bestemmingsplan zal het vereist zijn dat er een plan-m.e.r. wordt uitgevoerd. Dit is goed te combineren met het MER, aangezien deze inhoudelijk vrijwel hetzelfde zijn. Het MER kan de plaats van het milieurapport in het kader van de plan-MER innemen. Officieel vervangt het MER de plan-MER niet, omdat voor beide verplichtingen afzonderlijke juridische grondslagen gelden. Er zijn geringe verschillen tussen de eisen die m.e.r. en plan-m.e.r. stellen aan de inhoud van de rapportage. Zo wordt het milieu in beide procedures in brede zin belicht en worden in beide procedures alternatieven voor het voornemen opgesteld en beoordeeld. Het opstellen van het Meest Milieuvriendelijk Alternatief is alleen voor de m.e.r. verplicht. Zoals reeds is aangegeven zal de Wm-aanvraag worden voorzien van een MER waarin het initiatief van de onderhavige inrichting centraal staat. De bestemmingsplanprocedure zal worden voorzien van een plan-MER, waarin juist de locatieafweging de aandacht geniet.

3.3 Vergunningen

Het initiatief zal gerealiseerd worden op een bestaande locatie, waarvoor in het verleden de benodigde bouw- en milieuvergunningen zijn verleend. Voor het initiatief is een nieuwe de gehele inrichting omvattende revisievergunning in het kader van de Wet milieubeheer noodzakelijk. Daarnaast is voor het initiatief een bouwvergunning noodzakelijk.

Wet Milieubeheer

Bij de bedrijvigheid van de voorgenomen activiteit is er sprake van een inrichting als bedoeld in artikel 1.1, lid 1 van de wet milieubeheer. De aangevraagde activiteiten binnen het bedrijf vallen hoofdzakelijk onder bijlage 1, de categorieën 1.1, 7.1 en 8.1 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit. Voor het voorgenomen initiatief is een nieuwe, de gehele inrichting omvattende revisievergunning, als bedoeld in artikel 8.4 van de wet milieubeheer noodzakelijk. Het College van Burgemeester en wethouders van de gemeente Weert is het bevoegd gezag.

Voor de onderhavige inrichting is op 28 juni 2000 een revisievergunning verleend als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet milieubeheer. Wegens het ontbreken van de benodigde bouwvergunningen is deze vergunning niet in werking getreden waardoor er rechten ontleend kunnen worden aan de onderliggende milieuvergunning van 7 januari 1998. In het bedrijfsontwikkelingsplan (BOP) in bijlage 3 en in paragraaf 5.3 staan de gegevens met betrekking tot de vigerende vergunning en aan te vragen vergunning nader toegelicht.

Bouwvergunning

Voor het initiatief dient een bouwvergunning te worden aangevraagd. Het College van Burgemeester en Wethouders van gemeente Weert is het bevoegd gezag voor de te verlenen bouwvergunning. Ingevolge artikel 8.5, lid 2 van de Wet milieubeheer vindt coördinatie plaats tussen de aanvraag om een bouw- en milieuvergunning. Op grond van het bepaalde in artikel 20.8 van de Wet Milieubeheer treedt deze milieuvergunning niet eerder in werking, dan nadat ook de (daarvoor vereiste) bouwvergunningen zijn verleend.

Het verhard oppervlak bedraagt na uitbreiding 21.760 m². Deze nieuwe bebouwing en activiteiten passen niet binnen het huidige bestemmingsplan. Hiervoor zal het bestemmingsplan gewijzigd moeten worden. De uitbreidingsplannen op de locatie St. Sebastiaanskapelstraat 9a dienen te lopen via de procedure BOM+. (Zie het kopje "Provinciaal Omgevingsplan Limburg" in paragraaf 5.3).

Grondwaterwetvergunning

Binnen de inrichting wordt grondwater opgepompt dienstdoende als reinigingswater en drinkwater. Tevens wordt water opgepompt om als waswater voor de chemische- en gecombineerde luchtwassers te gebruiken. Voor het oppompen van dit water is geen vergunning noodzakelijk in het kader van de Grondwaterwet, aangezien minder dan 10 m³ per uur verpompt wordt. Wel worden er op grond van de provinciale milieuverordening eisen gesteld aan het onttrekken van grondwater. Zie hiervoor het beschrevene onder het kopje "Provinciale milieuverordening" van deze pragraaf.

WVO-vergunning

Deze inrichting loost geen bedrijfsafvalwater waarvoor ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (WVO) een vergunning moet worden verleend. De coördinatieregeling volgens de artikelen 8.28 t/m 8.34 en hoofdstuk 14 van de Wet milieubeheer is niet van toepassing.

Natuurbeschermingswetvergunning

De Natuurbeschermingswet verbiedt handelingen die schadelijk zijn voor een aangewezen natuurmonument, tenzij daarvoor een vergunning is verleend. Het verlenen van een vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet is een bevoegdheid van Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg. Binnen drie kilometer van de onderhavige inrichting is geen gebied aanwezig waarvoor een vergunning ingevolge de Natuurbeschermingswet afgegeven kan worden.

3.4 Planning

Rekening houdende met de termijnen zoals die in de Algemene wet bestuursrecht (Awb) zijn vastgelegd kan een globale indicatie worden gegeven van het te doorlopen tijdspad. Het tijdspad omtrent de milieueffectrapportage staat zoals eerder gesteld schematisch weergegeven in bijlage 2. Hierna is het gewenste tijdspad opgenomen om de voorgenomen nieuwbouw te realiseren.

1. M.e.r.-procedure: deze fase is naar verwachting begin 2009 afgerond.
2. Vergunningen fase: In deze fase wordt de wijziging van het bestemmingsplan doorlopen en worden de milieu-, en bouwvergunning aangevraagd. Deze fase is naar verwachting medio 2009 afgerond.
3. De bouwfase: Deze fase is bedoeld voor het realiseren van de nieuwe stallen en het realiseren en implementeren van de noodzakelijke luchtwassystemen. Voor de totale realisatie wordt 1 jaar uitgetrokken. De planning is dat het gebouw medio 2010 opgeleverd wordt.
4. De gebruiksfase: De gebruiksfase is de laatste fase en de fase die voor onbepaalde tijd voortduurt. Deze fase is het daadwerkelijk houden van de dieren. De gebruiksfase is voor eind 2010 gepland.

4 Beleid en regelgeving

Het algemeen op een intensieve veehouderij van toepassing zijnde beleid betreft met name Europees en rijksbeleid. Deze worden in deze startnotitie wel kort toegelicht maar niet nader uitgewerkt. Het provinciale en gemeentelijke beleid is specifiek voor de ligging van de locatie en zal in deze startnotitie wel nader toegelicht worden. In het MER zal alle van toepassing zijnde wet- en regelgeving worden aangehaald en worden omschreven. Tevens zal worden aangegeven op welke manier het voorgenomen initiatief wordt ingepast binnen de gestelde kaders.

4.1 Internationaal beleid

De IPPC-richtlijn (Integrated en Pollution Prevention and Control).

De IPPC-richtlijn (Europese Richtlijn 96/61/EG inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) verplicht de lidstaten van de Europese Unie om grote milieuvervuilende bedrijven te reguleren middels een integrale vergunning gebaseerd op de best beschikbare technieken (BBT). In Nederland is de richtlijn in de Wet milieubeheer (Wm) en in de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) geïmplementeerd. In de IPPC-richtlijn is bepaald dat emissies naar bodem, water en lucht moeten worden voorkomen en, wanneer dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk worden beperkt. Alle passende maatregelen tegen verontreinigingen moeten worden getroffen door toepassing van de best beschikbare technieken (BBT).

De IPPC-richtlijn is op de inrichting van toepassing wanneer meer dan 750 plaatsen voor zeugen aanwezig zijn (punt 6.6. onder c, bijlage I van de richtlijn). Het voorgenomen initiatief valt derhalve onder de werkingssfeer van de IPPC-richtlijn.

Ingevolge de IPPC-richtlijn dienen inrichtingen zodanig te worden geëxploiteerd, dat:

- de best beschikbare technieken worden toegepast;
- geen belangrijke verontreiniging wordt veroorzaakt;
- het ontstaan van afval wordt voorkomen dan wel afval nuttig wordt toegepast dan wel afval zodanig wordt verwijderd dat milieu-effecten worden voorkomen of beperkt;
- energie doelmatig wordt gebruikt;
- de nodige maatregelen worden getroffen om ongevallen te voorkomen en de gevolgen te beperken;
- bij definitieve beëindiging de nodige maatregelen worden getroffen om gevaar van verontreiniging te voorkomen.

In artikel 2, punt 11 van de IPPC-richtlijn is omschreven wat onder best beschikbare technieken moet worden verstaan en welke punten bij de bepaling van de best beschikbare technieken speciaal in aanmerking moeten worden genomen (bijlage IV IPPC-richtlijn). In Europees verband zijn ten behoeve van diverse aspecten binnen de intensieve pluimvee- en varkenshouderij, op basis van de in bijlage IV genoemde punten, de best beschikbare technieken bepaald; die aspecten zijn goede landbouwpraktijk, voerstrategie, huisvestingssystemen, water, energie, opslag van mest, behandeling van mest en uitrijden van mest. De Europese Commissie organiseert de uitwisseling van informatie tussen de Lid-Staten en de betrokken bedrijfstakken over de beste beschikbare technieken, de daarmee samenhangende controlevoorschriften en de ontwikkelingen op dat gebied. Het resultaat daarvan is terug te vinden in de BREF's - de BBT referentie documenten. Bij ministeriële regeling die 1 december 2005 in werking is getreden (Gewijzigd op 23 november 2007), zijn naast de BREF-documenten voorts andere documenten aangewezen, waarmee bij de bepaling van BBT in het kader van de vergunningverlening rekening moet worden gehouden. In het MER wordt een uitgebreide IPPC-toets uitgewerkt.

Vogel- en Habitatrichtlijn

De Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn (Richtlijn 79/409/EEG en de Richtlijn 92/43/EEG) hebben tot doel om de in het wild levende vogels, de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna in de gehele Europese Unie in stand te houden. Elke lidstaat is verplicht om speciale beschermingszones vast te stellen. Deze gebieden vormen samen één Europees netwerk van natuurgebieden: Natura 2000. Met de wijziging van de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: Nb-wet) is beoogd de Habitat- en Vogelrichtlijn te implementeren. Op 21 april 2005 is deze gepubliceerd in het Staatsblad (Stb. 2005, 195). Deze wet is op 1 oktober 2005 in werking getreden (Stb. 2005, 473).

De beoordeling van eventuele gevolgen voor Vogelrichtlijn- en Habitatgebieden, die tevens zijn aangewezen als Natuurbeschermingswetgebied, dient te gebeuren in het kader van de Nb-wet. Uit de uitspraak van de Afdeling van de Raad van State van 14 maart 2007, ABRvS 200606229/1 (Oirschot) volgt dat voor zover een (deel van) een Habitatrichtlijngebied onderdeel uitmaakt van het Vogelrichtlijngebied de beoordeling (voor dat deel) moet plaatsvinden in het kader van de Nb-wet. Dit betekent dat bij de vergunningverlening op grond van de Wet milieubeheer niet gekeken wordt naar de eventuele nadelige gevolgen voor een Vogelrichtlijngebied. Die beoordeling dient te gebeuren in het kader van de Nb-wet (zie paragraaf 4.2). Er zijn 141 Habitatrichtlijngebieden bij de Europese Unie aangemeld. Voor deze Habitatrichtlijngebieden is de procedure van aanwijzen nog niet afgerond. Indien een (deel van) een Habitatrichtlijngebied géén onderdeel uit maakt van een Vogelrichtlijngebied geldt dat de eventuele significante gevolgen in het MER beoordeeld worden.

4.2 Nationaal beleid

Wet milieubeheer

De Wet milieubeheer, in werking sinds 1 januari 1993, is een raamwet. Hierin staan algemene regels. In de Wet milieubeheer zijn de gemeenschappelijke elementen van een aantal milieuwetten samengevoegd. Belangrijke hoofdstukken uit de Wet milieubeheer zijn milieuplannen en – programma's, milieukwaliteitseisen, inrichtingen, afvalstoffen en procedures. Concrete maatregelen ter bescherming van het milieu zijn niet opgenomen in de Wet milieubeheer. Ze zijn te vinden in de voorschriften van een Wet milieubeheervergunning of uitvoeringsbesluiten. De voorschriften in de vergunningen zijn afhankelijk van de processen die in de inrichting plaatsvinden waarvoor de vergunning wordt afgegeven.

Aan een vergunning dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu voorschriften te worden verbonden. In artikel 8.11, lid 3 van de Wet milieubeheer is opgenomen dat bij het verbinden van voorschriften aan een vergunning, moet worden uitgegaan van toepassing van de best beschikbare technieken (BBT) binnen een inrichting. Daartoe kunnen emissiegrenswaarden worden opgenomen in de voorschriften bij een vergunning. Ingevolge artikel 8.8, lid 1 onder b. van de Wet milieubeheer moeten de gevolgen voor het milieu die een inrichting kan veroorzaken, tevens mede gezien de geografische ligging worden bezien. Deze afwegingen komen terug in de uitgewerkte IPPC-toets in het MER.

Inrichtingen- en vergunningenbesluit Wet milieubeheer

Het belangrijkste uitvoeringsbesluit op basis van Wet milieubeheer is het Inrichtingen- en vergunningenbesluit Wm (Ivb). In dit besluit staat aangegeven welke inrichtingen onder de Wet milieubeheer vallen, welke van deze inrichtingen een milieuvergunning moet hebben, wie bevoegd gezag is en welke informatie aan het bevoegd gezag aangereikt moet worden.

Voor de bepaling van de BBT moeten, rekening houdend met voorzienbare kosten en baten van maatregelen en met het voorzorg- en preventiebeginsel, de overwegingen worden betrokken zoals weergegeven onder artikel 5a.1, lid onder a. tot en met k. van het Inrichtingen- en vergunningbesluit milieubeheer (Ivb).

Besluit mer

In geval van het oprichten van een inrichting voor het fokken, mesten of houden van varkens geldt er, conform het vermeldde in Besluit milieueffectrapportage 1994 categorie C 14 onder 1, een m.e.r.-plicht bij een bedrijfsomvang van meer dan 900 plaatsen voor zeugen. Gezien het feit dat deze grenswaarde overschreden wordt moet een MER opgesteld worden.

Natuurbeschermingswet 1998 (Nb-wet)

De Nederlandse natuurbescherming kan worden opgedeeld in soorten- en gebiedenbescherming. De bescherming van gebieden vindt via de Natuurbeschermingswet 1998 en de bestemmingsplannen plaats. De Natuurbeschermingswet 1998 is op 1 oktober 2005 in werking getreden. Hiermee staan de speciale beschermingszones van de Vogelrichtlijn in Nederland vast. De speciale beschermingszones van de Habitatrichtlijn staan nog niet vast. Dit komt doordat de procedure van aanwijzen nog formeel niet is afgerond. Het ministerie van LNV is voornemens binnen afzienbare tijd een aantal aanwijzigingsbesluiten te nemen. Naast de Vogel- en Habitatrichtlijngebieden (Natura2000) zijn er in Nederland een groot aantal andere gebieden aangewezen die worden beschermd, zoals beschermde natuurmonumenten, ecologische hoofdstructuur en nationale parken. De Natura 2000-gebieden en beschermde natuurmonumenten kunnen deel uitmaken van de ecologische hoofdstructuur en nationale parken.

Het merendeel van de beschermde natuurmonumenten dat eerder onder de natuurbeschermingswet viel, heeft de status Natura 2000-gebied gekregen. Zowel de Natura 2000-gebieden als de beschermde natuurmonumenten worden beschermd via de Natuurbeschermingswet 1998. Deze wet bepaalt wat wel en niet mag in deze gebieden. Voor ingrepen die significante, negatieve gevolgen kunnen hebben voor de natuurwaarden is een vergunning nodig.

Flora- en Faunawet (FF-wet)

Het onderdeel van de Europese Habitatrichtlijn dat niet ziet op de aanwijzing van gebieden, maar op de bescherming van specifieke inheemse en uitheemse dier- en plantensoorten, is in één wet geregeld: de op 1 april 2002 geactualiseerde Flora- en Faunawet (FF-wet). De Flora- en faunawet beschermt planten- en diersoorten in en buiten beschermde natuurgebieden. Dit betekent dat het verboden is om beschermde dieren te verontrusten, verjagen, vangen of te doden. Ook rust- en voortplantingsplaatsen mogen niet worden verontrust of beschadigd. Beschermde planten mogen niet worden beschadigd of gedood. Voor handelingen die mogelijk schadelijk kunnen zijn voor beschermde soorten, moet een ontheffing worden aangevraagd.

Wet ammoniak en veehouderij en de bijbehorende Regeling ammoniak en veehouderij

Op 8 mei 2002 is de Wet ammoniak en veehouderij (Wav) in werking getreden. De Wav bevat bijzondere regels aangaande de gevolgen van ammoniakemissie van veehouderijen bij de verlening van milieuvergunningen. Ingevolge de Wet van 17 februari 2007, houdende wijziging van de Wet ammoniak en veehouderij richt de wet zich op de bescherming van zeer kwetsbare gebieden. Zeer kwetsbare gebieden moeten worden aangewezen door de provincies.

Zolang het besluit tot de aanwijzing van kwetsbare gebieden niet bekend gemaakt is, worden als zeer kwetsbare gebieden aangemerkt de kwetsbare gebieden zoals bedoeld in de Wav zoals deze gold tot het in werking treden van de wijzigingswet (zie ook het beschrevene onder het kopje "Besluiten over aangewezen natuurgebieden (EHS)").

Op grond van artikel 3, lid 3 van de Wet ammoniak en veehouderij moet een vergunning voor een veehouderij waarop de IPPC-richtlijn van toepassing is, worden geweigerd als niet kan worden voldaan aan voorschriften die vanwege de technische kenmerken of geografische ligging van de installatie of vanwege de plaatselijke milieuomstandigheden moeten worden gesteld, maar die niet door toepassing van de best beschikbare technieken kunnen worden gerealiseerd. In onderhavige situatie moet voor wat betreft de plaatselijke milieuomstandigheden rekening worden gehouden met gebieden die zijn aangewezen in het kader van de Wet ammoniak en veehouderij en de Habitatrichtlijn (zie het beschrevene onder het kopje "Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij").

Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (Besluit Huisvesting)

In het "Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij" (Besluit van 8 december 2005 houdende regels ter beperking van de ammoniakemissie uit huisvestingssystemen van veehouderijen, Staatsblad 675, 2005). Dit besluit is op 28 december 2005 in de Staatscourant gepubliceerd (nummer 675), maar is nog niet in werking treden. In dit besluit zijn maximale emissiewaarden opgenomen voor een aantal diercategorieën. Deze waarden zijn gebaseerd op gangbare en de best beschikbare (emissie-arme) stalsystemen voor deze diercategorieën. Er mogen geen nieuwe huisvestingssystemen meer vergund worden met een emissiefactor die hoger is dan de maximale emissiewaarde van het Besluit. Voor bestaande stallen zullen overgangstermijnen gelden.

Oplegnotitie BREF Intensieve pluimvee- en varkenshouderij

Zoals reeds eerder gesteld organiseerde de Europese Commissie de uitwisseling van informatie tussen de Lid-Staten en de betrokken bedrijfstakken over de beste beschikbare technieken, de daarmee samenhangende controlevoorschriften en de ontwikkelingen op dat gebied. Het resultaat daarvan is terug te vinden in de BREF's - de BBT referentie documenten. Op 30 juli 2007 is de officiële Oplegnotitie bij de BREF Intensieve pluimvee- en varkenshouderij gepubliceerd. In de oplegnotitie staat wanneer stallen BBT zijn. Deze oplegnotitie is bedoeld om de vergunningverlener te ondersteunen bij de toepassing van de BREF. Hierin worden het toepassingsgebied (reikwijdte en inhoud) van de BREF en de relatie tussen de BREF en de relevante Nederlandse regelgeving (met name het Besluit huisvesting) beschreven. De oplegnotitie moet in samenhang met de BREF worden gelezen. De oplegnotitie is opgenomen in de Regeling aanwijzing BBT-documenten zodat bij het bepalen van de voor een veehouderij in aanmerking komende beste beschikbare technieken eveneens met deze notitie rekening moet worden gehouden.

Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij

Ten aanzien van veehouderijen die onder de werkingssfeer van de IPPC-richtlijn vallen, is in het gewijzigde derde lid van artikel 3 van de Wet ammoniak en veehouderij bepaald dat strengere emissie-eisen moeten worden gesteld dan die welke gebaseerd zijn op BBT indien dat vanwege de technische kenmerken en geografische ligging van de inrichting of vanwege de plaatselijke milieuomstandigheden noodzakelijk is. Op 25 juni 2007 heeft de minister van VROM de "Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij" vastgesteld. De beleidslijn is bedoeld als handreiking voor het bevoegd gezag. Aan de hand van de beleidslijn kan het bevoegd gezag bepalen of en in welke mate vanwege de lokale milieusituatie strengere emissie-eisen dan bij toepassing van BBT in een vergunning voor een IPPC-veehouderij moeten worden opgenomen.

Uit de beleidslijn volgt dat bij uitbreiding van het aantal dieren kan worden volstaan met toepassing van BBT zolang de emissie niet meer bedraagt dan 5.000 kg ammoniak per jaar. Bedraagt de jaarlijkse ammoniakemissie na uitbreiding bij toepassing van BBT meer dan 5.000 kg, dan dient boven het meerdere een extra reductie ten opzichte van BBT te worden gerealiseerd. De hoogte daarvan hangt af van de uitgangssituatie (de mate waarin BBT de ammoniakemissie reduceert) en de beschikbaarheid van verdergaande technieken in de betreffende diercategorie. Bedraagt de jaarlijkse ammoniakemissie na uitbreiding met toepassing van BBT (tot 5.000 kg) en verdergaande technieken dan BBT (vanaf 5.000 kg) daarna nog meer dan 10.000 kg, dan dient boven het meerdere een reductie van circa 85% te worden gerealiseerd.

De beleidslijn heeft alleen betrekking op veehouderijen die onder de werkingssfeer vallen van de IPPC-richtlijn én is alleen van toepassing als dergelijke veehouderijen uitbreiden in aantal dieren. Zolang een IPPC-veehouderij niet uitbreidt (en dus bij reeds bestaande veehouderijen), kan worden volstaan met het toepassen van BBT.

Toetsingskader ammoniak rondom Natura 2000 gebieden

Het Ministerie van LNV heeft met gemeenten (VNG), provincies (IPO) en veehouders (LTO Nederland) afspraken gemaakt inzake de ammoniaktoetsing rondom Natura 2000 gebieden. Dit toetsingskader vormt een leidraad voor veehouderijen in of nabij Natura 2000 gebieden en is in werking vanaf mei 2007 totdat de beheersplannen er zijn. Voor het toetsingskader gelden de volgende uitgangspunten:

- bescherming van de natuur en ontwikkeling van veehouderij zijn in balans;
- geen verslechtering van de natuur (geen afname areaal of aantasting van de kwaliteit);
- de gemiddelde ammoniakdepositie in de natuurgebieden moet afnemen;
- het toetsingskader is alleen van toepassing op een wijziging (o.a. uitbreiding of nieuwvestiging) van de ammoniakdepositie door een veehouderijbedrijf;
- het toetsingskader is van toepassing waar de Natuurbeschermingswet een vergunning voorschrijft.

Als de nieuwe depositie na uitbreiding of nieuwvestiging binnen de drempelwaarde valt kan de natuurbeschermingswetvergunning verleend worden. Deze drempelwaarde bedraagt 5% van de kritische depositiewaarde voor het betreffende gebied. De ammoniakdepositie wordt berekend op basis van het zogenaamde ammoniakdepositiemodel "Aagro-stacks".

Wet geurhinder en veehouderij

De Wet geurhinder en veehouderij vormt vanaf 1 januari 2007 het toetsingskader voor de milieuvergunning, als het gaat om geurhinder vanwege dierenverblijven van veehouderijen. De Wet geurhinder en veehouderij geeft normen voor de geurbelasting die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object (bijvoorbeeld een woning). De geurbelasting wordt berekend en getoetst met een verspreidingsmodel.

Gemeenten zijn bevoegd om binnen bepaalde bandbreedtes gemotiveerd af te wijken van de wettelijk voorgeschreven geurbelasting. Dit gebiedsgerichte beleid wordt vastgelegd in een gemeentelijke verordening. Om ongewenste ontwikkelingen tegen te gaan kan de gemeente een aanhoudingsbesluit nemen. Vergunningaanvragen worden dan vanaf de datum van het in werking treden van het aanhoudingsbesluit aangehouden tot de verordening in werking is getreden. Indien na één jaar na het in werking treden van het aanhoudingsbesluit geen verordening in werking is, dienen gemeente de vergunningaanvragen af te handelen aan de hand van de vereisten in de Wet geurhinder en veehouderij (zie het beschrevene onder de paragraaf gemeentelijk beleid).

Wet Luchtkwaliteit

Op 15 november is de 'Wet luchtkwaliteit' in werking getreden. Met de 'Wet luchtkwaliteit' wordt de wijziging van de Wet milieubeheer op het gebied van luchtkwaliteitseisen (Hoofdstuk 5 titel 2 Wm, Stb. 2007, 414) bedoeld. De 'Wet luchtkwaliteit' vervangt het Besluit luchtkwaliteit 2005. De 'Wet luchtkwaliteit' voorziet onder meer in een gebiedgerichte aanpak van de luchtkwaliteit via het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). De programma-aanpak zorgt voor een flexibele koppeling tussen ruimtelijke activiteiten en milieugevolgen. Van bepaalde projecten met getalsmatige grenzen is vastgesteld dat deze 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze mogen zonder toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit uitgevoerd worden.

Het Varkensbesluit 1998

Het Varkensbesluit (1 september 1998) is van belang voor het welzijn van de varkens. Het besluit stelt naast inrichtingseisen ook eisen om het welzijn van de varkens te optimaliseren, zoals voorschriften voor het behandelen van zieke en gewonde dieren en de huisvesting van zeugen, biggen en vleesvarkens. Het is een Besluit behorende bij de gezondheids- en welzijnswet voor dieren.

Besluiten over aangewezen natuurgebieden (EHS)

De EHS is op nationaal niveau vastgelegd in de Nota Ruimte en betreft een netwerk van gebieden waar natuur voorrang heeft. Het netwerk helpt voorkomen dat planten en diersoorten in geïsoleerde gebieden uitsterven. De EHS bestaat uit kerngebieden, natuurontwikkelingsgebieden en verbindingszones. Veel van de Nederlandse Natura 2000 gebieden maken deel uit van deze EHS. Het ruimtelijke beleid voor de Ecologische Hoofdstructuur is gericht op het instandhouden van de voor behoud, herstel en ontwikkeling wezenlijke kenmerken en waarden. Gemeenten, provincies en het Rijk hebben een belangrijke taak in het realiseren van de EHS en in het tegengaan van aantasting. De EHS is een plan in uitvoering en moet in 2018 klaar zijn.

Gedeputeerde Staten van de Provincie Limburg hebben een Besluit tot vaststelling van de Ecologische Hoofdstructuur voor de Wet ammoniak en veehouderij genomen (september 2004 en gewijzigd november 2005). De Wav beschermt de kwetsbare gebieden tegen aantasting door ammoniakemissie vanuit veehouderijen. Kwetsbare gebieden zijn volgens deze wet gebieden die aangewezen zijn als zowel EHS als ook voor verzuring gevoelig gebied krachtens de Interimwet ammoniak en veehouderij.

Wet geluidhinder (Wgh)

De Wet geluidhinder is één van de belangrijkste wetten die voorkoming en bestrijding van geluidshinder beogen. Veel onderwerpen die eerst in de Wet geluidshinder geregeld waren, zoals het vergunningenstelsel voor inrichtingen zijn overgebracht naar de Wet milieubeheer. Het accent van de huidige Wet geluidhinder ligt daardoor op zoning. Het is één van de weinige instrumenten die nog in de Wet geluidhinder zelf zijn geregeld.

Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening 1998

De handreiking Industrielawaai en vergunningverlening is opgesteld als hulpmiddel bij het voorkomen en beperken van hinder door Industrielawaai. Het heeft tot doel overheden een hulpmiddel te bieden bij het voorkomen en beperken van hinder door Industrielawaai in het kader van de vergunningverlening. Als basis voor de normstelling van het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau kan worden uitgegaan van de richtwaarden die zijn opgenomen in de Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening van 1998. Wanneer er hieromtrent nog geen gemeentelijk beleid is vastgesteld, kunnen de te hanteren richtwaarden ontleend worden aan de Circulaire Industrielawaai van 1 september 1979, herdruk 1982. Overigens komen de in de handreiking vermelde richtwaarden en gebiedstypering overeen met hetgeen in voornoemde circulaire is opgenomen.

Circulaire geluidhinder

In verband met de verruimde reikwijdte van de Wet milieubeheer behoort ook de indirecte hinder tot het toetsingskader van een aanvraag om een milieuvergunning, mits er een relatie bestaat tussen de inrichting en de veroorzaakte hinder. Bij indirecte hinder kan onder andere gedacht worden aan het af- en aanrijden van voertuigen en parkeerhinder. De indirecte hinder vanwege het aan- en afvoerende verkeer van en naar de inrichting kan worden beoordeeld conform de 'Circulaire geluidhinder' d.d. 29 februari 1996.

De Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB)

Het (nationale) preventieve bodembeschermingsbeleid is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten. Dit beleid is gericht op het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico voor de reguliere bedrijfsvoering binnen de afzonderlijke bedrijfsonderdelen/installaties van een inrichting voor zover sprake is van een bodembedreigende situatie. Ter beperking van het bodemrisico van de bedrijfsactiviteiten geldt als uitgangspunt dat, onder reguliere bedrijfscondities, preventieve bodembeschermde voorzieningen en maatregelen moeten zijn getroffen die in combinatie leiden tot een verwaarloosbaar bodemrisico (A) zoals omschreven in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB).

Productblad gevaarlijke stoffen (PGS)

De PGS richtlijnen kunnen als deskundigenadvies worden gebruikt bij vergunningverlening en algemene regels op grond van de Wet milieubeheer en bij arbeids-, transport- en brandveiligheid. De meeste PGS publicaties zijn genoemd in de Regeling aanwijzing BBT-documenten, wat betekent dat het bevoegde gezag voor het verlenen van vergunningen op grond van de Wet milieubeheer en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren gebruik moet maken van onder andere de PGS publicaties. Daarnaast kan de Arbeidsinspectie de PGS publicaties gebruiken voor het stellen van eisen (net als voorheen de CPR richtlijnen).

Wet verontreiniging oppervlaktewateren.

De Wet verontreiniging oppervlakte wateren (Wvo) heeft als doel het bestrijden en voorkomen van verontreiniging van het oppervlaktewater met het oog op de verschillende functies van deze wateren. Voor het direct lozen van afvalwater en/of verontreinigende of schadelijke stoffen op het oppervlaktewater is een vergunning in het kader van deze wet vereist. De Wvo-vergunning moet worden aangevraagd bij de waterkwaliteitsbeheerder.

Grondwaterwet

De grondwaterwet vormt de landelijke regeling voor het doelmatig gebruik van grondwater. De grondwaterwet regelt het beheer van de hoeveelheid grondwater. Grondwateronttrekkingen door bedrijven en particulieren zijn, afhankelijk van de omvang en diepte, meldings-, registratie- of vergunningplichtig. Ieder provincie heeft hiervoor haar eigen beleid vastgesteld in het provinciale waterhuishoudingsplan en de daarbij behorende verordening.

Reconstructiewet

De Reconstructiewet concentratiegebieden vormt de wettelijke basis voor de reconstructie. De wet is op 1 april 2002 in werking getreden. De reconstructie is bedoeld als herinrichting en revitalisering van de concentratiegebieden Limburg, Brabant, Gelderland, Utrecht en Overijssel. Het doel van de Reconstructiewet is het bevorderen van een goede ruimtelijke structuur van het concentratiegebied, in het bijzonder met betrekking tot landbouw, natuur, bos, landschap, recreatie, toerisme, water, milieu en infrastructuur. Concrete aanleiding voor de wet was de varkenspest van 1997. Op basis van de reconstructiewet kunnen provincies een reconstructieplan opstellen.

Op 5 maart 2004 is het Reconstructieplan Noord- en Midden-Limburg vastgesteld door Provinciale Staten van de Provincie Limburg. Het plan is op 1 juni 2004 bekendgemaakt (zie het beschrevene onder het kopje "Reconstructieplan" van paragraaf 4.3).

Verdrag van Malta

Het Europese Verdrag van Valletta uit 1992, ook wel het Verdrag van Malta genoemd, regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen. Nederland heeft dit verdrag ondertekend en goedgekeurd. Het belangrijkste doel van het verdrag is behoud van het erfgoed in de bodem. Voor ruimtelijke ordeningsplannen die het bodemarchief bedreigen dienen Rijk, provincies en gemeenten te (laten) bepalen welke archeologische waarden in het geding zijn. De Rijksdienst voor Archeologie, Cultuurlandschap en Monumenten (RACM) heeft de Indicatieve Kaart Archeologische Waarden (IKAW) van Nederland samengesteld. De IKAW vormt in de ruimtelijke planvorming het startpunt om de archeologische verwachtingswaarde van een plangebied te in beeld te brengen. Naar aanleiding van de verwachtingswaarde wordt het verdere onderzoekstraject bepaald.

Provincies en gemeenten hebben de mogelijkheid om op basis van de IKAW, aangevuld met lokale kennis en gegevens een eigen regionale beleidskaart voor archeologische verwachtingswaarden samen te stellen.

4.3 Provinciaal beleid

Provinciaal Omgevingsplan Limburg POL2006

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL2006) is een plan op hoofdlijnen. Het biedt een samenhangend overzicht van de provinciale visie op de ontwikkeling van de kwaliteitsregio Limburg, en de ambities, rol en werkwijze op een groot aantal beleidsterreinen. Het is zowel Structuurvisie, Streekplan, Waterhuishoudingplan, Milieubeleidplan, als Verkeer en vervoerplan, en bevat de hoofdlijnen van de fysieke onderdelen van het economische, en sociaal-culturele beleid. Het POL2006 is te beschouwen als structuurvisie in de zin van het wetsvoorstel Wet Ruimtelijke Ordening (Wro). De meer operationele beleidsregels, de programmering van de uitvoering en bindende verordeningen en besluiten komen in aparte provinciale documenten. Daarmee wordt al ingespeeld op wettelijke ontwikkelingen van de Wro, de Wet milieubeheer en de Wet op de Waterhuishouding.

POL2006 moet worden gezien in samenhang met andere provinciale documenten. Er worden naast het POL2006 drie groepen van documenten onderscheiden:

- POL-aanvullingen, waarin de hoofdlijnen van het POL voor veelomvattende of complexe onderwerpen worden aangevuld tot een operationeel niveau;
- beleidsregels, beleidsnota's en programma's (POL-uitwerkingen);
- verordeningen waarin concrete regels zijn vastgelegd voor de uitoefening van formele bevoegdheden.

De variatie in gebiedskenmerken vormt de basis voor de gebiedsgerichte aanpak van het POL. Daarbij worden negen perspectieven onderscheiden, met uiteenlopende visies op ontwikkelingsmogelijkheden (P1 t/m P9).

Stimuleringsplannen Natuur, Bos en Landschap

Het Stimuleringsplannen Natuur, Bos en Landschap is opgesteld door de Provincie Limburg. In dit stimuleringsplan staat aangegeven welke natuurwaarden er aanwezig zijn in bepaalde gebieden en welke maatregelen wenselijk zijn om de kwantiteit en de kwaliteit van bos, natuur en landschap te vergroten c.q. te verbeteren.

Reconstructieplan 2004

Onder invloed van Europees beleid en de mondialisering van de markt verandert de landbouw. Grondgebonden landbouw kan een rol als ruimtegebruiker en beheerder van het landelijk gebied blijven behouden. Niet-grondgebonden landbouw, zoals intensieve veehouderij en glastuinbouw, zijn economisch van groot belang, maar vormen ook een bedreiging voor het landelijk gebied door verstening, verglazing, stank, milieueffecten en veterinaire risico's. De reconstructie moet deze trend ombuigen in een meer duurzame richting.

In het kader van de reconstructiewet is op 5 maart 2004 de POL-aanvulling "Reconstructieplan Noord- en Midden-Limburg" vastgesteld door Gedeputeerde Staten van de Provincie Limburg. Het plan is op 1 juni 2004 bekendgemaakt. In dit kader is een integrale zonering toegepast in het buitengebied. Daarbij is sprake van een integrale zonering intensieve veehouderij waarbij het buitengebied wordt opgedeeld in extensiverings-, verwevings- en landbouwontwikkelingsgebieden.

Cultuurhistorische waarden

Als aanvulling op het POL is door de provincie Limburg een Cultuurhistorische waardenkaart opgesteld waarop gebieden op basis van het voorkomen van monumenten, archeologische en cultuurhistorische objecten in samenhang zijn gewaardeerd.

Provinciale milieuverordening (PMV)

Ingevolge artikel 1.2 van de Wet milieubeheer bestaat voor de provincies de verplichting een verordening ter bescherming van het milieu vast te stellen. Op 1 april 1994 is de Provinciale milieuverordening Limburg, afgekort tot PMV, in werking getreden (de zogenaamde eerste tranche). De PMV is in de daarop volgende jaren modulegewijs uitgebouwd en bestaat thans uit de negende tranche.

Gedeputeerde Staten van Limburg hebben op 29 mei 2007 het ontwerp van de Provinciale milieuverordening Limburg, tiende tranche, vastgesteld. Het ontwerp met bijlagen heeft vanaf 11 juni 2007 gedurende zes weken ter inzage gelegen bij de Limburgse gemeenten en in de bibliotheek van het gouvernement. Op 14 december 2007 is de tiende tranche definitief vastgesteld. De tiende tranche zal naar verwachting eind januari 2008 worden gepubliceerd waarmee deze in werking zal treden.

De provinciale milieuverordening creëert de mogelijkheid om op provinciaal niveau een integraal stelsel van milieuregels te realiseren. In de provinciale milieuverordening zijn o.a. regels opgenomen voor:

- de bescherming van de kwaliteit van het grondwater in aangewezen gebieden met het oog op drinkwaterwinning (grondwaterbeschermingsgebieden);
- het voorkomen of beperken van geluidshinder in aangewezen gebieden (stille gebieden).

4.4 Gemeentelijk beleid

Bestemmingsplan buitengebied Weert

De onderhavige inrichting is gelegen binnen het bestemmingsplan Buitengebied 1998 van de Gemeente Weert. De onderhavige inrichting is gelegen op het bouwperceel met de bestemming "Agrarisch gebied". Deze nieuwe bebouwing en activiteiten passen niet binnen het huidige bestemmingsplan en hiervoor zal het bestemmingsplan gewijzigd. Deze procedure dient te verlopen via het BOM+ principe.

Verordening Wet geurhinder en veehouderij

Op 1 januari 2007 is de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) in werking getreden. Deze wet bevat standaardnormen voor de geurbelasting van veehouderijen op gevoelige objecten. De wet biedt daarnaast de mogelijkheid om van deze standaardnormen af te wijken (binnen een bepaalde bandbreedte), maar deze andere normen moeten dan wel in een gemeentelijke verordening worden vastgelegd. Om mogelijke ongewenste ontwikkelingen bij de invoering van de Wgv tegen te gaan, zoals het belemmeren van in- en uitbreidingsplannen van de stad en de dorpen, is door de raad op 13 december 2006 een aanhoudingsbesluit genomen, dat op 1 januari 2007 in werking is getreden. Aanvragen om een milieuvergunning die na 1 januari 2007 zijn ingediend dienen te worden aangehouden tot het moment dat de gemeentelijke verordening in werking is getreden.

De raad der gemeente Weert heeft bekend gemaakt dat met ingang van 20 december 2007 gedurende zes weken, voor een ieder ter inzage ligt het ontwerp van het te nemen besluit inzake vaststelling van de "Verordening geurhinder en veehouderij Gemeente Weert 2007". Hierbij behoort de "Gebiedsvisie Wet geurhinder en veehouderij Gemeente Weert 2007" waarin het gestelde in de geurverordening wordt gemotiveerd.

4.5 Waterschap

Zoekgebieden waterberging

Op 2 juni 2006 heeft het Algemeen bestuur van waterschap Peel en Maasvallei besloten de Keur van het waterschap Peel en Maasvallei 2005 vast te stellen.

Met het instrumentarium wordt beoogd een sluitende regeling te maken om waterberging te kunnen realiseren. Via een gedoogplicht in een keur op de waterberging wordt een titel voor waterberging verkregen voor gronden die daartoe ruimtelijk zijn bestemd of als zodanig zijn geregistreerd als waterbergingsgebied. In het kader van de BOM+ procedure wordt een bedrijfswaterplan opgesteld met het beoogde doel hemelwater en afvalwater gescheiden af te voeren en het voorzien van voldoende buffercapaciteit zodat hydrologisch neutraal gebouwd kan worden.

5 Huidige situatie en autonome groei

5.1 Algemeen

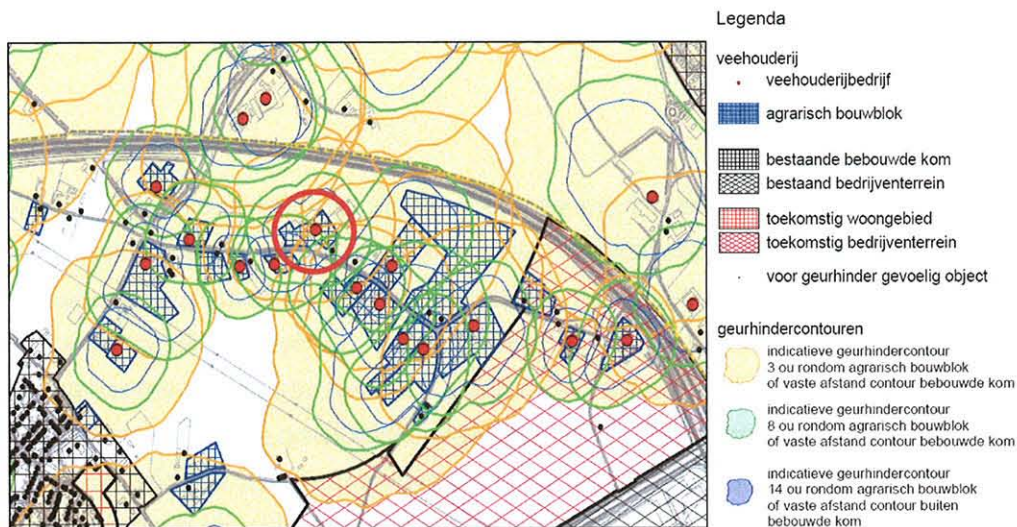
Voor de beoordeling van de milieueffecten van de voorgenomen activiteit is het noodzakelijk de bestaande toestand van het milieu te kennen. Deze paragraaf geeft een beknopte omschrijving van de huidige situatie in het gebied. De huidige situatie is de referentiesituatie (nul-situatie) waarin de huidige rechtgeldige situatie gehandhaafd blijft en geen verdere bedrijfsontwikkeling meer plaatsvindt. Daarnaast wordt een globale omschrijving gegeven van de te verwachten autonome ontwikkelingen die plaats zullen vinden. Bij de autonome ontwikkeling moet gedacht worden aan de toekomstige situatie waarbij de activiteit niet wordt uitgevoerd maar wel rekening wordt gehouden met de ontwikkeling van het gebied, de bedrijven rondom het gebied en de overheidsbesluiten die (gaan) gelden. In het MER zal de (uitgebreidere) beschrijving van de huidige situatie en de autonome ontwikkeling het referentiekader vormen waaraan de effectbeschrijvingen worden gerelateerd.

5.2 Autonome ontwikkeling

In het MER dat is opgesteld voor het Reconstructieplan Noord- en Midden Limburg (2004) is onderzocht welke ontwikkeling van de gemiddelde depositie van ammoniak wordt verwacht in de periode tot 2015. De verwachting is dat de gemiddelde depositie van ammoniak zal dalen, met name vanwege de invoering van evenwichtsbemesting en het Besluit huisvesting. Hierdoor daalt de emissie uit bemesting en stallen en daalt ook de gemiddelde depositie. Ook de verplichtingen uit de IPPC-richtlijn zullen deze autonome verwachting versterken.

Het bedrijf is gelegen in verwevingsgebied. In een verwevingsgebied wordt een vermenging van agrarische functies, samen met water, natuur en landschap voorgesteld. In de nabije omgeving liggen enkele andere (intensieve) veehouderijen. Gezien deze omgevingsfactoren behoort uitbreiding van agrarische bedrijven tot de mogelijkheden. De vermenging van agrarische functies, samen met water, natuur en landschap moet gezien worden als een belangrijke autonome ontwikkeling.

Om een beeld te kunnen vormen van de haalbaarheid van te verwachten planologische ontwikkelingen is als bijlage van de gebiedsvisie in het kader van de Wgv een kaart opgesteld. Een uitsnede van deze kaart is in figuur 1 weergegeven.

Figuur 1. planologische ontwikkelingen

In figuur 1 zijn de indicatieve 3 en 14-ou-contouren van alle veehouderijen in de gemeente Weert en van Nederlandse veehouderijen grenzend aan de gemeente Weert in beeld gebracht.

Het betreft hier een geurbelasting die veroorzaakt wordt door individuele bedrijven. Ook is, vanwege een variant voor een eigen gemeentelijke normstelling, de 8-ou contour op kaart aangegeven. Daarnaast is op de kaart de begrenzing van de bestaande bebouwde kom en bestaande bedrijventerreinen weergegeven, evenals de begrenzing van toekomstig woongebied en toekomstig bedrijventerrein. Deze toekomstige bewoning en het toekomstig bedrijventerrein kan worden beschouwd als autonome ontwikkeling.

5.3 Milieu en landschap

Rechtsgeldige vergunningssituatie

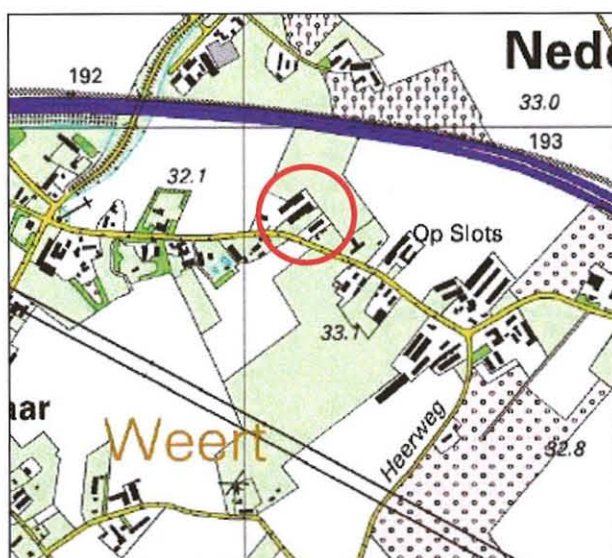
Voor de onderhavige inrichting is op 28 juni 2000 een revisievergunning verleend als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet milieubeheer. Wegens het ontbreken van de benodigde bouwvergunningen is deze vergunning niet in werking getreden waardoor er rechten ontleend kunnen worden aan de onderliggende milieuvergunning van 7 januari 1998. Deze laatst genoemde vergunning betreft een revisievergunning die in werking is getreden voor het houden van 749 dragende zeugen, 226 kraamzeugen en 2 dekberen aangesloten op een biologische luchtwasser. Deze vergunning van 7 januari 1998 is echter niet geheel gerealiseerd voor een gedeelte van de dierenverblijven. Het biologisch luchtwassysteem is eveneens niet gerealiseerd. De vergunningssituatie is daarmee rechtsgeldig voor het houden van 607 dragende zeugen, 176 kraamzeugen en 2 dekberen traditioneel gehuisvest.

In tabel 1 zijn het aantal dieren, de ammoniakemissie (NH₃) en het aantal odour units (Europese 'geureenheden') per tijdseenheid (ou_E/s) weergegeven waarvoor vergunning is verleend en ook rechtsgeldig is. Het maximale aantal te houden dieren is gelijk aan het aantal dierplaatsen.

Tabel 1. Rechtgeldige vergunningssituatie

1		2			3	4	5		6 7		8 9	
stal nr.	emissie punt	Huisvestingsysteem			Dier categorie	Opp. / dier	Aantal		Ammoniak''		Geur'''	
		Stalsysteem	Groen label	Code™			dier- plaatsen	aanwezige dieren	kg NH ₃ per dierplaats	totaal kg NH ₃	Oue/sec per dier	totaal Oue/sec
	A	groepshokken	Traditioneel	D 1.3.13	dragende zeugen		607	607	4,2	2549,4	18,7	11350,9
	A	boxen	Traditioneel	D 1.2.18	kraamzeugen		176	176	8,3	1460,8	27,9	4910,4
	A	hokken	Traditioneel	D 2.5	beren		2	2	5,5	11,0	18,7	37,4
									totaal NH ₃ bedrijf:		totaal Oue/sec bedrijf:	
									4021,2		16298,7	

De ligging van het bedrijf is weergegeven op topografische kaarten in figuur 2. Op deze kaarten is tevens de omliggende bebouwing te zien.

Figuur 2. Topografische ligging Varlebo B.V.

IPPC-richtlijn

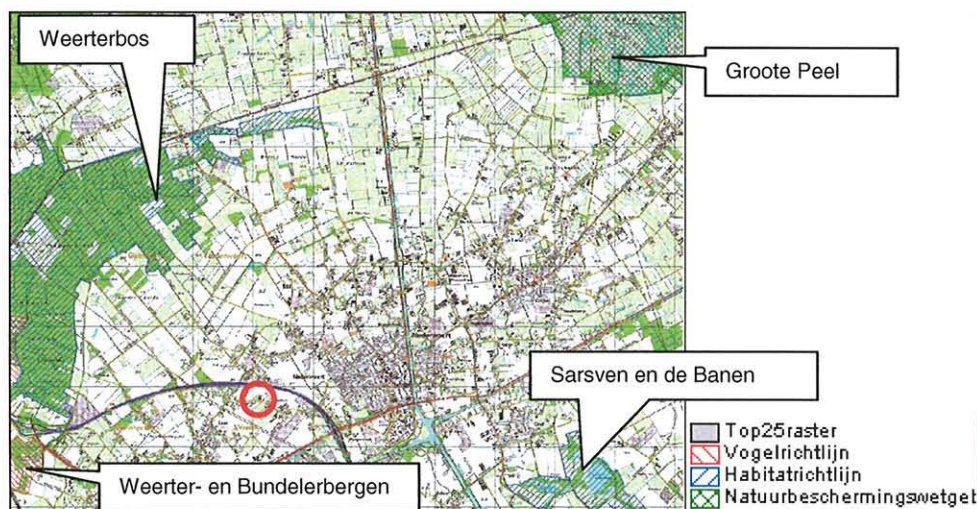
Aangezien de onderhavige inrichting een rechtgeldige milieuv vergunning heeft voor meer dan 750 plaatsen voor zeugen, zijnde de drempelwaarde uit de bijlage I van de IPPC-richtlijn, valt het bedrijf onder de Richtlijn. Dit betekent dat de Richtlijn van toepassing is en dat er sprake is van een bestaande installatie in de zin van de richtlijn.

Gevoelige natuurgebieden

In de omgeving van de onderhavige inrichting zijn de in tabel 2 genoemde gevoelige natuurgebieden gelegen. De situering van deze gebieden ten opzichte van de bestaande inrichting staan in figuur 3 weergegeven.

Tabel 2. Afstanden gevoelige gebieden t.o.v. van de onderhavige inrichting.

Gebied	Status	Afstand (m)
Weerterbos	Habitatrichtlijngebied / kwetsbaar gebied	2900
Weerter- en Bundelerbergen	Natura-2000	3500
Sarsven en de Banen	Natura-2000 / Kwetsbaar gebied	4000
Groote Peel	Natura-2000 / Kwetsbaar gebied	>6500

Figuur 3. Gevoelige gebieden

Vogel- en Habitatrichtlijn

Zoals uit de voorgaande tabel blijkt bedraagt de afstand tot het dichtstbij gelegen Habitatrichtlijngebied 2900 meter (Weerterbos). De begrenzing van het habitatrichtlijn gebied Weerterbos wijkt af van de begrenzing van het Natura 2000 gebied Weerter en Budelerbergen.

Voor het Habitatrictlijngebied Weerterbos is de procedure van aanwijzen bij de Europese Unie nog niet formeel afgerond. Voor de voorgenomen activiteit is een natuurbeschermingswetvergunning nodig zodra het gebied definitief is aangewezen. Tot die tijd moet worden onderzocht of het voorgenomen plan significante gevolgen heeft betreffende de ammoniakdepositie, dan wel andersoortig significante effecten tot gevolg heeft voor het Habitatrictlijngebied.

De kritische depositie van het Weerterbos bedraagt 1964 mol/ha/jaar. Gelet op de afstand van het bedrijf en de rechtsgeldige ammoniakemissie is met behulp van het programma Aagro-stacks de depositie van de onderhavige inrichting bepaald op het Weerterbos (zie bijlage 4).

Natuurbeschermingswet

Uit tabel 2 blijkt dat de gebieden Weerterbergen, Sarsven en de Banen en De Grootte Peel op respectievelijk 3500 en 4000 en (>)6500 meter ten opzicht van de onderhavige inrichting zijn gelegen. Deze gebieden maken officieel deel uit van de Natura-2000 gebieden. De gevolgen van het voorgenomen initiatief voor deze gebieden dient te worden beoordeeld in een NB-wet vergunning. Het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg zijn in dit kader het bevoegd gezag.

Wet ammoniak en veehouderij

Uit tabel 2 blijkt dat de gebieden Weerterbos, Sarsven en de Banen en De Grootte Peel op respectievelijk 2900 en 4000 en (>)6500 meter ten opzicht van de onderhavige inrichting zijn gelegen. Deze gebieden zijn allemaal aangewezen als kwetsbaar gebied. Geen van de bestaande dierenverblijven liggen in dan wel in een zone van 250 meter rondom een kwetsbaar gebied.

Wet geurhinder en veehouderij

In de directe omgeving liggen de volgende geurgevoelige objecten als bedoeld in de Wet geurhinder en veehouderij:

- St. Sebastiaanskapelstraat 11 (burgerwoning buiten de bebouwde kom);
- St. Sebastiaanskapelstraat 13 (burgerwoning buiten de bebouwde kom);
- St. Sebastiaanskapelstraat 16 (burgerwoning buiten de bebouwde kom);
- St. Sebastiaanskapelstraat 18 (burgerwoning buiten de bebouwde kom);
- St. Sebastiaanskapelstraat 22 (bedrijfswoning behorende tot een andere veehouderij buiten de bebouwde kom);
- St. Sebastiaanskapelstraat 24 (bedrijfswoning behorende tot een andere veehouderij buiten de bebouwde kom);
- Woonkern Laar (bebouwde kom).

De raad der gemeente Weert heeft bekend gemaakt dat met ingang van 20 december 2007 gedurende zes weken, voor een ieder ter inzage ligt het ontwerp van het te nemen besluit inzake vaststelling van de "Verordening geurhinder en veehouderij Gemeente Weert 2007". Zolang deze verordening niet definitief is zal moeten worden getoetst aan de wettelijke geurnormen.

Wet geluidhinder

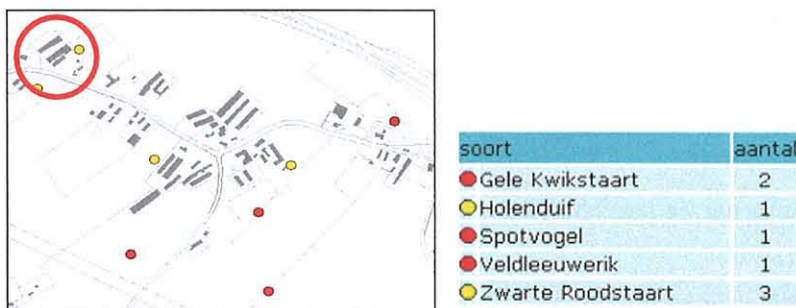
De inrichting is gelegen in het buitengebied. Voor een dergelijke omgeving geldt op grond van de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening (21 oktober 1998) de richtwaarde voor landelijk gebied, te weten 40 dB(A) als etmaalwaarde voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$). In de omgeving van de inrichting zijn echter meerdere (agrarische) bedrijven gelegen. Deze kunnen, samen met het wegverkeerslawaai van de omliggende wegen, aanleiding zijn tot een hoger achtergrondniveau. De omgeving is derhalve vergelijkbaar met een rustige woonwijk met weinig verkeer, zoals bedoeld in hoofdstuk 4 van de genoemde handreiking. Voor een dergelijke omgeving mag een referentieniveau van 45 dB(A) worden gehanteerd. Dit is tevens gehanteerd voor de normstelling in de vigerende (revisie)vergunning. In de huidige bedrijfsvoering worden de normstellingen niet overschreden.

Wet luchtkwaliteit

In de vigerende vergunning is sprake van een varkensfokkerij met bijbehorende transportbewegingen en traditionele stallen. De voorgenomen activiteit wordt niet genoemd in het Besluit NIBM, waarmee een toetsing aan de wet noodzakelijk is. De heersende achtergrondconcentratie is volgens de Grootschalige Concentratiekaart Nederland van het MNP voor fijn stof (PM10) in 2006 $28 \mu\text{g}/\text{m}^3$ en voor stikstofdioxiden (NO2) in 2006 25-30 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Over het jaar 2007 zijn nog geen gevalideerde cijfers te raadplegen.

Flora- en faunawet

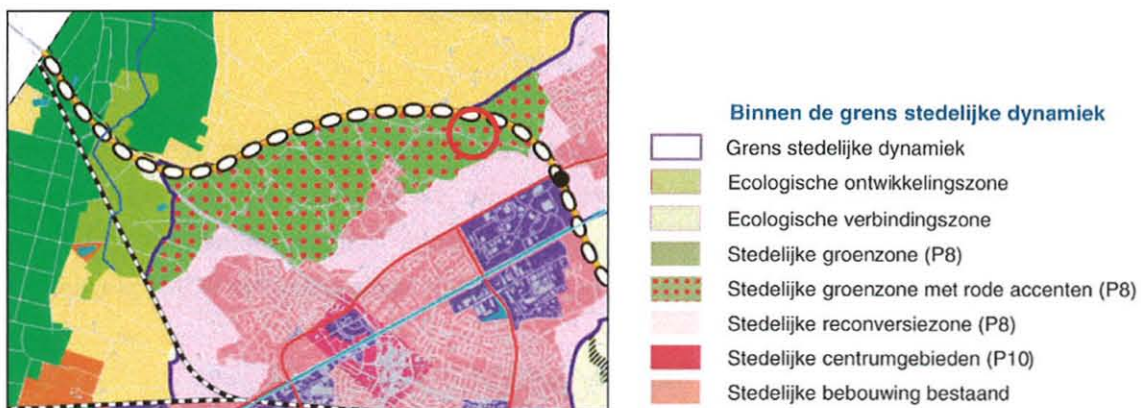
Uit de natuurgegevens van de Provincie Limburg (zie figuur 4) blijkt dat de broedvogels Zwarte roodstaart, Gele kwikstaart, Spotvogel en de Veldleeuwerik in 1992 in de nabijheid van de inrichting zijn gespot.

Figuur 4. gespotte broedvogels

Provinciaal omgevingplan Limburg

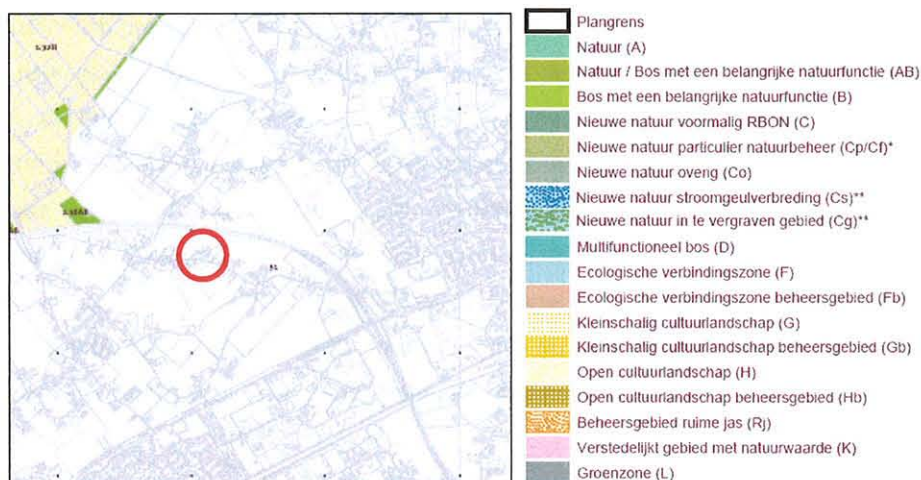
De locatie van het voorgenomen initiatief is gelegen in het perspectief p8: “Stedelijke groenzone met rode accenten” (Zie figuur 5). Deze “p8-gebieden” -die aansluiten op bestaande bebouwing- binnen de grens stedelijke dynamiek bieden ruimte aan stadsuitbreiding in de vorm van nieuwe woonwijken, bedrijventerreinen, kantoorlocaties en winkelgebieden indien binnen het bestaande gebied geen oplossing gevonden wordt. Er wordt voor deze gebieden gepleit dat nieuw rood gepaard gaat met extra groen. De landbouw zal op termijn areaal inleveren, maar kan zich in principe binnen randvoorwaarden handhaven en verder ontwikkelen. Uitbreiding is mogelijk wanneer dit bijdraagt aan een integrale verbetering van de omgevingskwaliteit. Een goede landschappelijke inpassing, aankleding, versterking en bescherming van de aanwezige omgevingskwaliteiten gelden in een p8 gebied. Voor initiatieven met betrekking tot agrarische bouwkavels en bouwwerken wordt zoveel mogelijk ontwikkelingsruimte geboden voor volwaardig agrarische bedrijven rekening houdend met de omgevingskwaliteiten, mits de gebiedskwaliteit als geheel er op vooruit gaat. In de POL-uitwerking Bouwkavel Op Maat Plus (BOM+) is hiervoor een systematiek uitgewerkt.

Figuur 5. Aanduiding POL

Stimuleringsplannen Natuur, Bos en Landschap

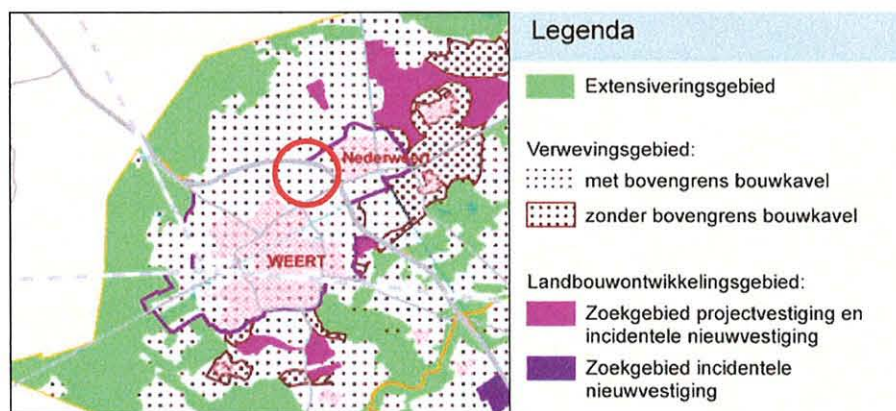
De locatie van het voorgenomen initiatief is in een niet nader aangeduid gebied gelegen in het kader van het stimuleringsplan (zie figuur 6) Elke aanvulling met groen en waterelementen zal derhalve een positief effect hebben op de ecologische waarde in de nabijheid van de inrichting.

Figuur 6. Stimuleringsplannen Natuur, Bos en Landschap

Reconstructieplan 2004

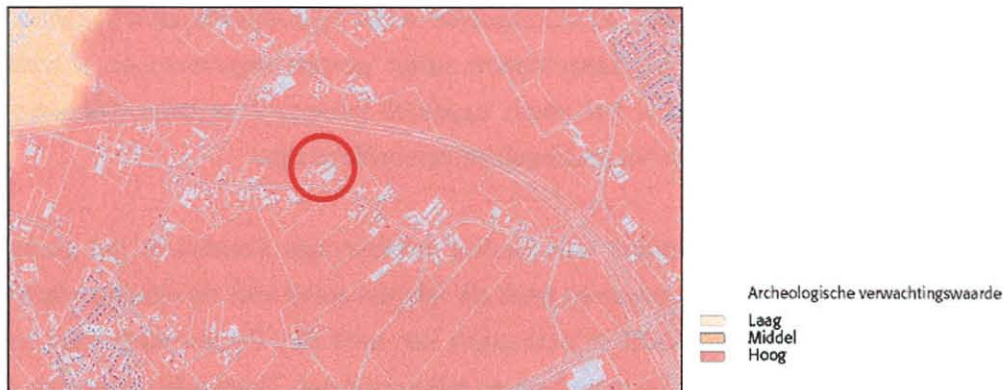
De locatie waar het initiatief zal worden gerealiseerd is gelegen in een verwevingsgebied zoals aangeduid in het Reconstructieplan Noord- en Midden-Limburg (zie figuur 7). In een verwevingsgebied wordt een vermenging van agrarische functies, samen met water, natuur en landschap voorgesteld. Uitbreiding in mogelijk mits wordt voldaan aan het BOM+ principe.

Figuur 7. Indeling reconstructie

Cultuurhistorische waarden

De inrichting is op grond van de in het POL opgenomen Cultuurhistorische waardenkaart gelegen in een omgeving gekenmerkt als gebied met een hoge cultuurhistorische waarde (zie figuur 8). Daarom zal ter plaatse van de nieuw te bouwen stallen in het kader van de aanvraag om een bouwvergunning voorlopig archeologisch onderzoek worden verricht.

Figuur 8. Archeologische verwachtingswaarde

Provinciale milieuvordering (PMV)

Het voorgenomen initiatief is niet gelegen in een grondwaterbeschermingsgebied dan wel een stiltegebied. Het voorgenomen initiatief is echter wel gelegen in zone III van de zogenaamde Roerdalslenk, zoals bedoeld in afdeling 3 van Hoofdstuk 5 van de Provinciale Milieuvordering (zie figuur 9). Op grond van artikel 5.32 van de PMV is het in zone III verboden om boorputten dieper dan 80 meter op te richten of in exploitatie te nemen en te hebben. Voor het betreffende verbod is een ontheffingsmogelijkheid tenzij wordt voldaan aan de voorwaarden in Bijlage 9, onderdeel B onder "B14" van de PMV.

Figuur 9. Situering Roerdalslenk

6 De gevolgen voor het milieu en het landschap

6.1 Inleiding

De milieueffecten van de voorgenomen activiteit en die van de beschouwde alternatieven (studievarianten), worden voor het plan- en studiegebied in het milieueffectrapport beschreven. Het plangebied is het gebied waar de werkzaamheden zullen worden uitgevoerd en voorzieningen worden getroffen. Het studiegebied is het nader bepaalde gebied. Voor ieder milieuaspect dat beschreven wordt kan de grootte van het studiegebied verschillend zijn.

De bestaande situatie en de autonome ontwikkeling (toekomstige situatie) in het studiegebied worden in het MER omschreven. Dit gegeven geldt als referentiepunt voor de effectvoorspelling. De gevolgen voor het milieu kunnen tijdelijk of permanent van aard zijn. De gevolgen voor het milieu worden besproken aan de hand van de te verkennen milieuaspecten. Deze milieuaspecten zullen in het MER nader worden uitgewerkt. Zowel de effecten tijdens de bouw (inclusief aanlegfase) als na die tijd zullen worden beschreven.

Op basis van de effectbeschrijving van de studievarianten wordt een meest milieuvriendelijk alternatief (MMA) samengesteld. Het MMA zal uitgaan van het toepassen van zoveel mogelijk milieuvriendelijke technieken en het compenseren van eventuele negatieve effecten. Bij deze afweging kan op een aantal technische aspecten worden ingegaan, zoals de plaatsing en dimensionering van luchtafzuig- en luchtwassystemen. Daarnaast kan ook de landschappelijke inpassing een specifiek aandachtspunt zijn voor het opstellen van het MMA. De aanvraag milieuvergunning is bij voorkeur gelijk aan het MMA. Daar waar dit niet mogelijk is, wordt dit beschreven en wordt gemotiveerd waarom wordt afgeweken van het MMA.

6.2 Alternatieven

Naast de voorgenomen activiteit zullen in het MER eveneens de onderstaande studievarianten worden beschreven:

- **Voorgenomen activiteit** *een gedeelte van de stallen voorzien van een chemische luchtwasser 95% ammoniakreductie en 30% geurreductie en een gedeelte van de stallen voorzien van een gecombineerde luchtwasser met 85 % ammoniakreductie en 70 % geurreductie)*
- **Alternatief 1** *(alle stallen geheel voorzien van een chemische luchtwasser 95% ammoniakreductie en 30% geurreductie)*
- **Alternatief 2** *(een gedeelte van de stallen voorzien van een gecombineerde luchtwasser 85% ammoniakreductie en 70% geurreductie en een gedeelte van de stallen voorzien van bouwkundige systemen (biggen:Sondag, opfokzeugen:ICV en kraamzeugen:mestpan) gecombineerd met een chemische luchtwasser 95% ammoniakreductie)*

6.3 Verwachte effecten

Algemeen

In het MER zullen de positieve en negatieve effecten van de alternatieven worden beschreven. Per milieuaspect wordt een aantal concrete criteria geformuleerd op basis waarvan de effecten worden beschreven en beoordeeld aan de hand van gangbare normen. Indien uit inspraak blijkt dat er nog aanvullende belangrijke effecten zijn, zullen deze eveneens in het MER aan de orde komen. Bij de beschrijving van de milieueffecten in het MER wordt het studiegebied, oftewel het gebied waarbinnen het effect zou kunnen optreden, aangegeven. De mate van detaillering van een effectbeschrijving is gerelateerd aan het belang daarvan voor de besluitvorming en zal per effectparameter verschillen. Uitgangspunt is een kwantificering van het milieueffect waar mogelijk.

In het MER worden de effecten van de alternatieven onderling én met de effecten die bij de autonome ontwikkeling (niet realiseren van het initiatief) optreden, vergeleken. De autonome ontwikkeling geeft aan hoe de locatie zal ontwikkelen als het voornemen of één van de alternatieven niet zou worden gerealiseerd. De effecten/het effectniveau van de autonome ontwikkeling, dient als referentie bij de effectbeoordeling van de andere alternatieven. De vergelijkingsmethode wordt in het MER aangegeven.

Verkenning milieuaspecten

In het MER zal worden onderzocht welke milieueffecten zullen optreden als gevolg van de uitbreiding van de onderhavige inrichting. De effecten die te verwachten zijn voor het milieu kunnen in meerdere gedeelten worden opgesplitst, waaronder de aspecten landschap, ammoniak, natuur, geur, IPPC-toets en toepassen best beschikbare technieken (BBT), luchtkwaliteit, geluid, verkeersaantrekkende werking, mest, afvalstoffen en afvalwater, energie- en waterverbruik, externe veiligheid en calamiteiten. Onderstaand geeft deze startnotitie een beknopte verkenning van de in het MER in beschouwing te nemen milieuaspecten en de wijze van beoordeling daarvan.

Landschap

De effecten op het landschap hebben met name betrekking op de wijziging van het vergezicht en de relatie tussen landschap en activiteit. De volgende punten zullen worden beoordeeld in het MER:

- de inpasbaarheid van het gebouw in zijn omgeving
- erfbeplanting in relatie tot het totale landschap
- het effect van de voorgenomen activiteit op het landschap in de omgeving

Ammoniak en natuur

De te verwachten effecten van ammoniak op de verschillende natuurgebieden wordt per alternatief in beeld gebracht. Hierbij wordt rekening gehouden met de huidige achtergrondconcentratie en de bijdrage van het bedrijf.

Geur

De te verwachten geurhinder ter plaatse van geurgevoelige objecten zal in het MER per alternatief beschreven worden. De raad der gemeente Weert heeft bekend gemaakt dat met ingang van 20 december 2007 gedurende zes weken, voor een ieder ter inzage ligt het ontwerp van het te nemen besluit inzake vaststelling van de "Verordening geurhinder en veehouderij Gemeente Weert 2007". Zolang deze verordening niet definitief is zal moeten worden getoetst aan de wettelijke geurnormen. In het MER zal de toetsing aan de wettelijke normen plaatsvinden. Daar het waarschijnlijk is dat de verordening ten tijde van het schrijven van het MER definitief van kracht wordt, zal in het MER eveneens een toetsing plaatsvinden aan de in de verordening opgenomen geurnormen. Bij het definitief van kracht worden van de geurverordening kan de in de bijbehorende gebiedsvisie gepresenteerde achtergrondbelasting dienst doen om de cumulatieve geurhinder te bepalen.

IPPC-richtlijn en BBT

De voorgenomen activiteit valt onder de werking van de IPPC-richtlijn, aangezien de voorgenomen dieraantallen de drempelwaarden overschrijden. In het MER zal een IPPC-toets uitgevoerd worden en zal beoordeeld worden of de best beschikbare technieken worden toegepast.

Luchtkwaliteit (fijn stof en NOx)

De te verwachten fijn stof en NOx uitstoot als gevolg van de voorgenomen activiteit en alternatieven wordt middels een luchtkwaliteitsonderzoek in beeld gebracht. Hierbij wordt rekening gehouden met de aanwezige achtergrondconcentratie en het aantal overschrijdingen van de grenswaarde op jaarbasis.

Geluid

De te verwachten geluidsbelasting als gevolg van de voorgenomen activiteit en alternatieven wordt middels een akoestisch onderzoek in beeld gebracht. In het MER zal worden beschreven wat de geluidsbelasting zal zijn van de binnen de inrichting aanwezige installaties alsmede de verrichte werkzaamheden en activiteiten voor zowel de dagperiode, als avondperiode en de nachtperiode. Tevens wordt de verkeersaantrekkende werking bij dit onderzoek betrokken (indirecte hinder).

Mest

Door de productie van mineralen op het bedrijf is het noodzakelijk de gevolgen hiervan in kaart te brengen. In het MER wordt nagegaan wat hier de effecten van zullen zijn voor de omgeving.

Afvalstoffen

Eerst wordt gekeken hoeveel afval geproduceerd wordt op het bedrijf en vervolgens wordt gekeken hoe het afval wordt afgevoerd. In kaart wordt gebracht welke afvalstoffen op het bedrijf vrijkomen (plastic, restanten geneesmiddelen, huisvuil, chemische middelen, olie, spuiwater) en welke afvalstoffen op het bedrijf gescheiden of hergebruikt kunnen worden. Afvalscheiding en afvalpreventie zijn hierin het uitgangspunt.

Water

Ten aanzien van afvalwater zal worden gekeken hoeveel afvalwater vrijkomt, waar het afvalwater vrijkomt en waar het naar toe gaat. In het kader van de BOM+ procedure wordt een bedrijfswaterplan opgesteld met het beoogde doel hemelwater en afvalwater gescheiden af te voeren en het voorzien van voldoende buffercapaciteit zodat hydrologisch neutraal gebouwd kan worden

Energie- en waterverbruik

In het MER zal het energie- en waterverbruik als gevolg van de voorgenomen activiteit en de alternatieven in kaart worden gebracht. Preventie speelt hierbij een belangrijke rol.

Externe Veiligheid

In het MER zullen de relevante externe veiligheidsaspecten van zowel de voorgenomen activiteit als de alternatieven in kaart worden gebracht. Hierbij moet gedacht worden aan het opslaan en het bezigen van gevaarlijke stoffen in emballage, in tanks en in drukhouders.

Calamiteiten

Binnen dit onderdeel wordt bekeken welke calamiteiten zich voor kunnen doen, wat de gevolgen kunnen zijn en wat de mogelijke preventieve maatregelen zijn. De volgende situaties worden in beeld gebracht:

- stroomstoringen;
- brand;
- besmettelijke dierziektes;
- ongevallen met gevaarlijke stoffen in emballage, in tanks en in drukhouders;

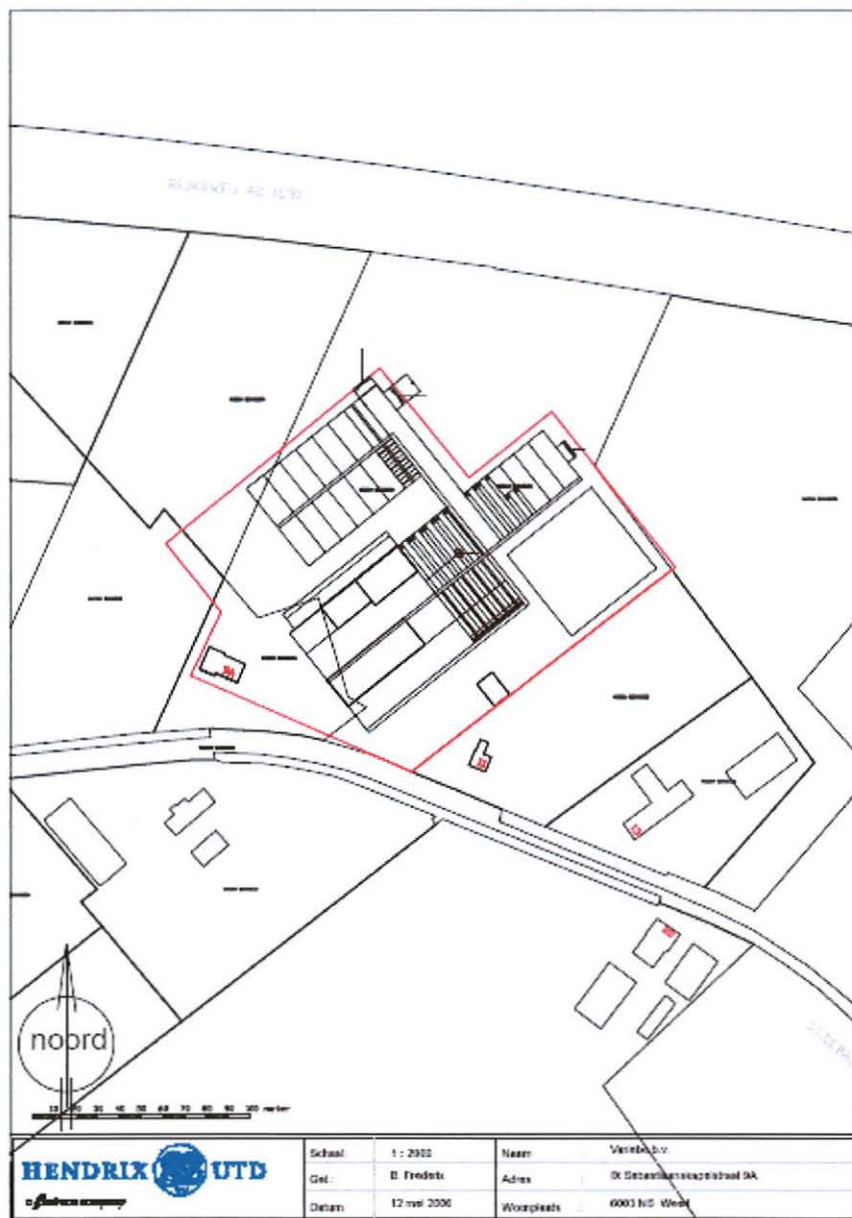
6.4 Leemten in kennis

In het MER zal worden aangegeven welke leemten in kennis van invloed zijn op de effectbeoordeling. Hier wordt vermeld welke informatie ontbreekt en wat de invloed hiervan is op de beschouwde voorgenomen activiteit en alternatieven. Aangegeven wordt hoe relevant de ontbrekende informatie is voor de besluitvorming. Op deze manier kan in de besluitvorming rekening worden gehouden met de tekortkomingen en beperkingen in de gebruikte informatie.

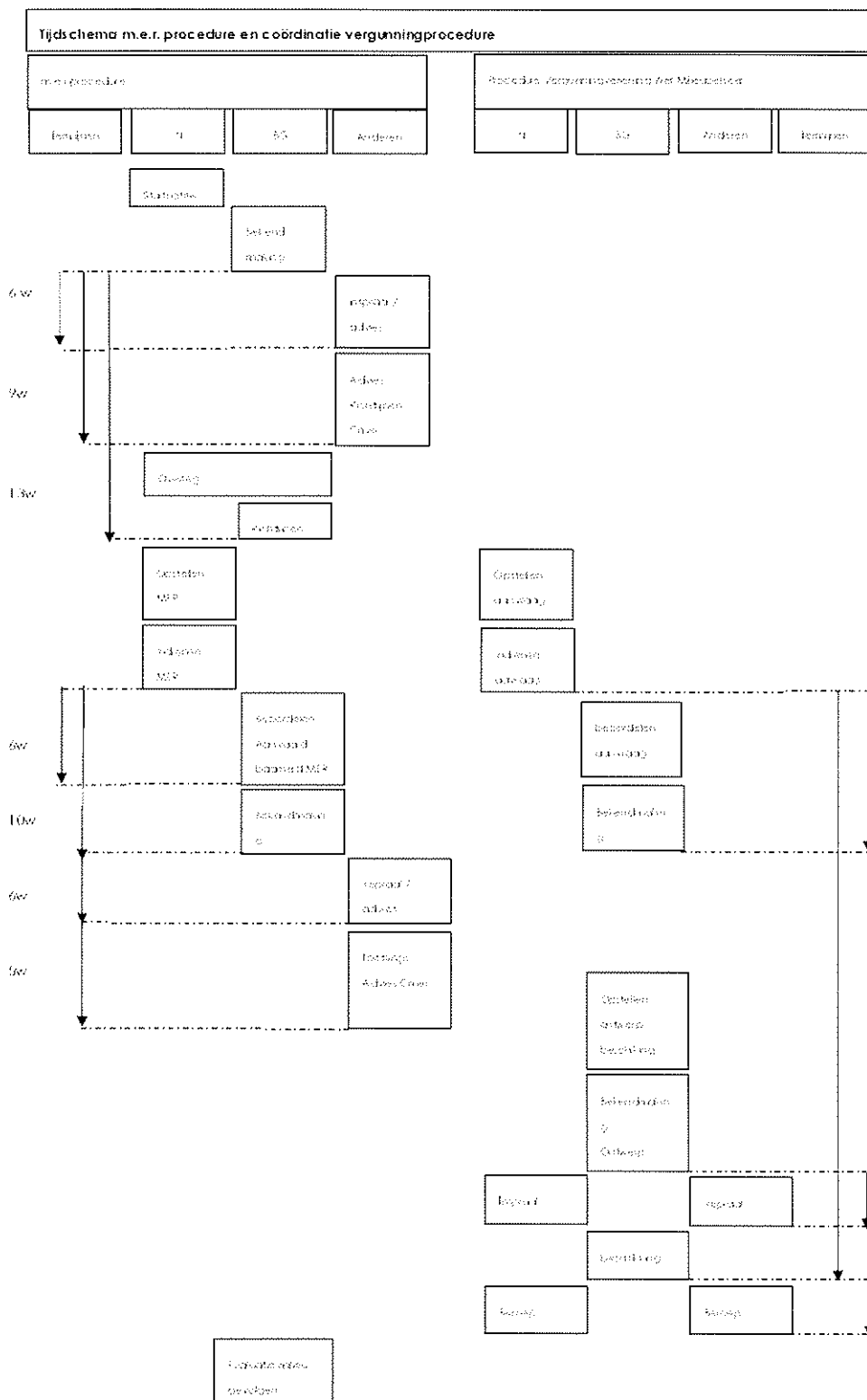
6.5 Evaluatie

In het MER zal aandacht worden besteed aan evaluatieonderwerpen en -methoden. Met de evaluatie kan worden getoetst in hoeverre de daadwerkelijk optredende effecten overeenkomen met de in het MER voorspelde effecten. Wanneer de daadwerkelijke effecten afwijken van de voorspelde effecten, kan het evaluatieprogramma het bevoegd gezag aanleiding geven om effect te reduceren of ongedaan te maken. Tevens kan evaluatie gericht zijn op het verzamelen van informatie voor de geconstateerde leemte in kennis.

Bijlage 1: Kadastrale situatieschets

Bijlage 2: Procedureschema m.e.r.

Bijlage 3: Bedrijfsontwikkelingsplan

Bestaande vergunning				Aangevraagde situatie				Uitbreiding t/w MER		
stal nr.	Huisvestingssysteem Diercategorie		aantal aanwezige dierplaatsen	stal nr.	Huisvestingssysteem Diercategorie		aantal aangevraagde dierplaatsen	dierplaatsen		
	Omschrijving hoktype				Omschrijving hoktype			zeugen	vleesvarkens	overig
	groepsbokken	drag zeugen	607	1	groepsbok	drag zeugen	338	-268		
				1	groepsbok	drag zeugen	328	328		
	boxen	kraamzeugen	176	3	boxen	kraamzeugen	176	0		
				4	boxen	nieuw kraamzeugen	160	160		
				5	groepsbok	nieuw drag zeugen	344	344		
				6	boxen	nieuw kraamzeugen	88	88		
				7	boxen	nieuw kraamzeugen	88	88		
				8	groepsbok	nieuw drag zeugen	218	218		
hokken	beren	2		groepsbok	nieuw Opfokzeugen	600	600			
				hokken	nieuw beren	8				
			9	groepsbok	nieuw biggen	6160				
				Totale uitbreiding conform MER				1558	0	0

Bijlage 4: Ammoniakdepositie Weerterbos Referentie

Naam van de berekening: Varlebo aangevraagde situatie

Gemaakt op: 31-01-2008 11:00:35

Zwaartepunt X: 178,100 Y: 365,900

Cluster naam: Varlebo, St Sebastiaanskapelstraat 9a, Weert

Berekende ruwheid: 0,38 m

Emissie Punten:

Volg nr.	BronID	X-coord.	Y-coord.	Hoogte	Gem.geb . hoogte	Diam .	Uitr. snelheid	Emissie
1	A bestaande stallen	178 124	365 930	5,0	6,0	4,8	0,40	428
2	B nieuwe stallen	178 204	365 906	4,0	6,0	3,4	0,40	368
3	C biggenstal	178 108	365 936	5,0	6,0	4,4	0,40	678

Gevoelige locaties:

Volgnummer	Naam	X coördinaat	Y coördinaat	Depositie
1	Weerterbos Hoogbos 1	175 003	365 660	0,67
2	Weerterbos Hoogbos 2	178 288	367 710	3,96
3	Weerterbos Grasdijk	176 504	367 867	1,42

